

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXI Nr. 5421

Simbata 27 ianuarie 1962

6 PAGINI — 30 BANI

Metode avansate la extracția țiteiului

Potrivit prevederilor planului de stat pe 1962, în acest an extracția de țitei va trebui să crească la 11.850.000 tone. Pentru realizarea acestei sarcini are o deosebită însemnătate — așa cum prevăd Directivele C.C. al P.M.R. și Diviziile principale ale întrecerii socialiste — în afară de exploatarea zăcămintelor noi, intensificarea extracției din schelele vechi.

După cum se știe, în trecut monopolurile capitaliste au exploatat sălbatic zăcămintele de țitei din țara noastră. După eliberare, în fața noastră, a cercetătorilor, ca și a tehnicienilor și inginerilor din schele, s-a pus sarcina de a introduce și extinde acele metode înaintate de lucru care să ducă la intensificarea extracției din sondele vechi. Metodele de recuperare secundară se aplică azi cu eficacitate în multe schele petrolifere din țara noastră. La un zăcămint din regiunea Ploiești, de pildă, exploatat prin metoda de recuperare secundară cu injecție de gaze, s-a obținut în decurs de numai cîțiva ani un plus de peste 80.000 tone țitei la un preț de cost pe tonă cu circa 30 la sută mai redus față de exploatarea fără injecție.

În schelele noastre petrolifere sînt folosite numeroase metode înaintate care permit exploatarea tot mai rațională a zăcămintelor de țitei. La Boldești și Moinești a fost introdusă, pe baza experienței petroliferilor sovietici, metoda menținerii presiunii stratului prin injecție de apă sau de gaze. În cei peste 10 ani de când se aplică această metodă, schelele respective au extras cantități însemnate de țitei în plus, iar factorul de recuperare a țiteiului din zăcămintă a crescut. Folosind experiența câștigată, s-a aplicat în ultimii ani cu bune rezultate injecția de apă și de gaze pentru menținerea presiunii stratului în multe schele.

Există largi posibilități în schelele noastre petrolifere de a extinde și mai mult metode moderne de intensificare a extracției. În anul acesta, paralel cu extinderea unor metode care și-au dovedit eficacitatea în ultimii ani, vor fi experimentate noi metode. Dar, trebuie spus că în unele schele nu se acordă atenția ce s-ar cuveni introducerii și extinderii metodelor moderne de lucru, verificate ca eficiente în practica producției. În schele Urfală, de pildă, s-a folosit cu doi ani în urmă la unul din zăcămintele metoda recuperării secundare prin injecție de apă. Rezultatele obținute atunci au fost din cele mai bune. Pornind de la aceste succese, institutul nostru a întocmit anul trecut documentația tehnică necesară pentru extinderea recuperării secundare și la alte sonde din schele. Conducerea schelelor a luat însă măsuri ca injecția să se facă în condițiile prevăzute în proiect; în prezent se injectează doar 70 la sută din debitul de apă planificat. De ce? S-a întîrziat în mod nejustificat pregătirea sondelor pentru injecție, montarea conductei de apă și a stărilor de pompă. Toate acestea fac ca rezultatele obținute să nu fie pe măsura posibilităților.

În ce privește exploatarea zăcămintelor noi prin metoda menținerii presiunii, o condiție de primă importanță este ca întreprinderile de foraj să acorde o mai mare atenție forării formațiunilor productive, tubării și cimentării acestora, spre a se obține sonde cât mai bune din punct de vedere tehnic. În prezent se mai învecăzără cînd nu se respectă în totul calitatea noroiului de foraj, se prelungește timpul de săpare a stratului productiv, iar calitatea tubajului și a cimentării nu este întotdeauna cea corespunzătoare. În asemenea situații sondele puse în producție au un debit mai mic decît cel scontat, iar la sondele de injecție scad receptivitatea stratului și o probabilitate importantă a extracției de țitei din țara noastră. După eliberare, o constituie combaterea viiturilor de nisip și a parafinării. În această privință la Băicoi, Cimpina, Tîlceni și în alte schele s-au obținut rezultate pozitive însemnate. La numeroase sonde din aceste schele s-au introdus filtre care au contribuit la mărirea duratei de funcționare a pompelor de adîncime, producția sondelor respective sporind simțitor pe această bază. Totuși, nu peste tot metodele pentru combaterea nisipului sînt extinse pe măsura posibilităților. În unitățile trustului Tîrgoviște, de pildă, se folosesc încă puține filtre deși condițiile de exploatare a țiteiului cer acest lucru. Este recomandat să fie studiată și însoțită de experiența câștigată de petrolisti din Tîlceni și Boldești care au introdus filtre la sonde chiar în timpul forajului.

Este știut că deparafinarea sondelor necesită lucrări de intervenții costisitoare. Pentru a se reduce numărul intervențiilor este necesar să fie extinsă deparafinarea electrică — cu și fără cablu — metodă care s-a dovedit eficientă în schele din Moldova și din regiunea Ploiești.

O altă metodă ce contribuie la intensificarea extracției este cea a fîsurării hidrolice — metodă ce poate fi extinsă în toate schelele deoarece industria noastră dispune de rezerve de agregate pentru fîsurare cu presiuni și debite mari. Sînt de asemenea posibilități și pentru extinderea tratamentelor cu substanțe tensio-active și cu difuzivi solvenți, care au același rezultat: sporirea debitului sondelor.

Eficiența procedurilor de recuperare secundară, de menținere a presiunii stratului și a celorlalte metode avansate depinde în mare măsură de modul în care acestea sînt dirijate și controlate. Cunoștințele tehnice de fund și de bază pentru creșterea eficacității tehnico-economice a acestor metode. În legătură cu aceasta, un rol deosebit revine serviciilor tehnice din schele. În multe schele aceste servicii contribuie din plin la ridicarea eficacității metodelor avansate de extracție a țiteiului. În altele însă toată activitatea acestora se reduce la un simplu control pe teren, la înregistrarea de date, fără a se căuta soluții noi în aplicarea acestor metode avansate.

Extinderea sistematică a metodei înaintate de extracție a țiteiului constituie o condiție esențială pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor de plan pe 1962. Dezvoltînd experiența dobîndită pînă acum vom putea spori continuu eficacitatea acestor metode moderne de extracție.

Ing. GH. ALDEA
director al Institutului de cercetări foraj-extracție — Cîmpina

ÎN REGIUNILE BANAT ȘI CLUJ S-A ÎNCHEIAT COLECTIVIZAREA AGRICULTURII

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN, TOVARĂȘULUI GH. GHEORGHIU-DEJ

Scumpe tovarășe Gheorghiu-Dej, Comitetul regional Banat al P.M.R. și comitetul executiv al sfatului popular regional raportează Comitetului Central, dumneavoastră personal, tovarășe Gheorghiu-Dej, că mărirea sarcinii privind colectivizarea agriculturii în regiunea noastră a fost îndeplinită cu succes. Pășind cu încredere pe drumul arătat de partid, drumul gospodăriei colective — singurul care asigură fărâmișii muncitoare un trai îmbelsugat și fericit — peste 154.000 familii de țărani muncitori romîni, germani, maghiari, sîrbi și alții din regiunea Banat s-au unit și lucrează înfrunțiți în 483 gospodării colective care dețin 582.912 ha. teren arabil, ceea ce reprezintă 99,6 la sută din suprafața colectivizabilă a regiunii. Colectivizarea agriculturii regiunii Banat demonstrează încrederea neîmbrămată a maselor fărâmișii în politica înțeleaptă a partidului nostru, creșterea conștiinței socialiste a fărâmișii muncitoare, justetea politicilor partidului de întărire continuă a alianței muncitorești-fărâmișii.

Organele și organizațiile de partid, sfaturile populare și celelalte organizații de masă au muncit cu abnegație pentru a traduce în viață sarcinile stabilite de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. privitoare la încheierea colectivizării agriculturii. Numeroase gospodării colective s-au dezvoltat permanent și au sporit producția de cereale, posedă ferme mari de animale, devenind exemple demne de urmat. Prin munca harnică a țărănilor colectivizati și a multor muncitori din regiunile colective milionare și multimilionare care au schimbat înfățișarea satelor bădănețe transformându-le în sate moderne. Astăzi în satele bădănețe se înfrumusețea un peisaj nou: țările născușoare, case noi, nemămurite construcții — grajduri, satouri, magazii, — mașini agricole dintre cele mai moderne. Gospodăriile colective din regiune au sporit veniturile bănești la peste 620.000.000 lei, revenind în medie 110.000 lei la sută de hectare teren agricol. Multe gospodării colective au obținut veniturile de peste 300.000 lei la sută de hectare.

Dezvoltarea și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, creșterea producției vegetale și animale au dus la creșterea averii obștești, la sporirea veniturilor colectivizate. Valoarea obștească a crescut an de an. La obținerea acestor succese a contribuit în mare măsură sprijinul multilateral și permanent acordat de stat gospodăriilor colective prin credite, mașini agricole, seminte, îngrășăminte și altele.

Succesele obținute de gospodăriile agricole colective sînt rodul muncii politice permanente duse cu răbdare de organizațiile de partid, organizațiile de masă, de colectivități, pentru convingerea țărănilor muncitori de a păși, pe baza liberului consimțămînt, pe drumul gospodăriei agricole colective, singurul drum care duce la belșug și bunăstare.

Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii în regiunea noastră ne oferă posibilități nelimitate pentru creșterea producției agricole, vegetale și animale, pentru ridicarea permanentă a nivelului de trai material și cultural al fărâmișii colectiviste. Totodată ne creează posibilități tot mai mari pentru a spori aportul regiunii la asigurarea fondului central al statului, la aprovizionarea din ce în ce mai bună a populației de la orașe cu produse agro-alimentare.

Cu prilejul încheierii procesului de colectivizare a agriculturii în regiunea noastră, comitetul regional de partid Banat asigură conducerea partidului nostru, pe deplin conștient de abnegația și devotamentul tovarășilor muncitori de a organiza și organizațiile de partid, oamenii muncii de pe ogoarele bădănețe vor munci cu și mai mare înfocare pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, în vederea obținerii de producții sporite de cereale și mai ales de grâu și porumb. Vom folosi din plin condițiile materiale existente și experiența colectivizatorilor pentru a crea puternice ferme de animale proprietate obștească în toate gospodăriile agricole colective.

Nu vom precupeți nici un efort în munca și lupta pentru ridicarea tuturor gospodăriilor colective la nivelul celor frumuse, contribuind astfel la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate. COMITETUL REGIONAL BANAT AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

IN INTERIORUL ZIARULUI:

• Dezvoltarea economiei în dezbaterea comunistilor — Conferința organizației regionale de partid Oltenia (pag. 2-a).

• Din cuvîntul participanților la Conferința pe țară a scriitorilor (pag. 3-4).

• A. Pop — Printre turnătorii de la Csepel (pag. 5-a).

• Scrisoare din Londra: Gordon Schaffer — Dedesubturile tranzacțiilor de armament anglo-vestgermane (pag. 6-a).

• Pentru încheierea cât mai grabnică a unui acord în problema încetării experimentelor nucleare — Declarația guvernului sovietic citită la Conferința de la Geneva (pag. 6-a).

Pul fără cloșcă, dar cu o „mamă” bună. Maria Oșnăsch, operatoare șefă la stațiunea de incubație a G.A.S. „Avicola” Bacău, este apreciată pentru rezultatele muncii sale.

(Foto: Gh. Vințilă)

Lucrări de dezvoltare și reutilare în industria alimentară

În 20 de întreprinderi din industria alimentară se fac anul acesta lucrări de dezvoltare și reutilare. Pe această cale se va obține o bună parte din sporul de producție de 12,4 la sută, cu care este orevăzută să crească în 1962 producția industriei alimentare față de anul trecut.

La fabrica de vechi din Tirgu Mures, vechile utilaje se înlocuiesc în cea mai mare parte cu altele moderne care permit să se dubleze capacitatea de producție. Tot aici se construiește un nou siloz de zahăr.

La abatoarele de la Constanța și Brașov sînt în curs de finalizare lucrările de extindere a suprafețelor de producție și reutilare. La Brașov se construiește o secție de prelucrare de 150 tone de seminte de floarea-soarelui pe zi — precum și o stație modernă de îmbutelire cu o capacitate de 2.500 de sticle pe oră.

de preparare a cărnii de pasăre. Importanțe lucrări se execută acum și la fabrica de ulei „Filimon Sîrbu” din Capitală. Aici se construiește o secție de extracție continuă a uleiului — cu o capacitate de prelucrare de 150 tone de seminte de floarea-soarelui pe zi — precum și o stație modernă de îmbutelire cu o capacitate de 2.500 de sticle pe oră.

(Agerpres)

Sculptorii noului peisaj

Cînd revăd însemnările făcute în decembrie trecut la constituirea colectivităților, îmi dau seama că, fără să vreau, am urmat mereu, paralel cu lucrările constituirii, reacția delegaților din regiunea București. Probabil pentru că am prieteni și mai mulți prieteni și cunoșcîți decît în altele, și față de ei mai multe obligații.

Se știe, la constituirea a fost o adevărată ploie de vești mari și importante. Multe, adevărate evenimente. În general, comunicate laconice, în câteva fraze: „La noi, cultura obiectivă a fost realizată pe data de... în următoarele condiții... punct. Obiective realizate: expresia acestor obiective este deosebit de comună un ton evocînd semnificativ constituirea de producție din industrie, obligîndu-le să chibzuești împreună cu vorbitorul de la tribună, împreună cu sala plină, asupra modului cum va fi folosită pe viitor cită mai bine baza nouă, mult lărgită, dată agriculturii noastre prin aceste obiective realizate.

De pildă — ați reținut? — toamna trecută, pe întreg teritoriul regiunii București, a două regiune total colectivizată din țară, cîmpia dunăreană a fost însemnătată numai cu semăntorii, numai în ogoarele arate adînc cu tractorul. Numai așa toate culturile de toamnă: bob cu bob, pogon cu pogon, suță la suță — pentru iniția ora de cînd curge Dunărea sub soare și de cînd sînt, în șlinga ei, înălțate, băgănele. Este un mare succes. Dar, în primul rînd colectivizării totale: organizării superioare a oamenilor, a teritoriului și folosirii mașinilor existente.

Am notat ca pe-un eveniment de seamă: regiunea București a intrat în iarna 1961-1962 cu furaje asigurate, din producția proprie a gospodăriilor colective, pentru întreaga septembrie în acest an proporții. Și, de asemenea, cu imensa suprafață de grajduri necesare — construite în același scurt răstimp.

Trebue de asemenea notat, subliniat cu linii groase: ca peste tot în țară, succesele colectivizării s-au oglindit și în regiunea București în creșterea bunăstării fîcărui. Totalizat pe regiune, asta înseamnă, între altele, că anul 1962 găsește pe aceste cîmpii, la fiecare șase case, o casă nouă. Și găsește încă mai numeroase case răfăcute. Și că găsește la o casă din două un radiodifuzor transmîndu-și programul. Și găsește sute de mii de oameni citind, scriind, învățînd, calculîndu-și pașii, călile, acțiunile viitoare. Calculînd, la urma urmei, creșterea impetuoaasă. În tot mai înalt ritm socialist, a încălzăturii pămîntului nostru cu omie, cu fericele omenească dobîndită cîștigî prin muncă și glîndă, prin „creșterea istorică conștientă”.

Știe oricine, regiunea București, de curînd colectivizată total, a este, din punct de vedere al producției agrozootehnice la hectar, fruntașă pe țară. Regiunea București a trecut pragul socializării moștenind din trecut, sub toate aspectele, o situație mai grea decît multe alte regiuni. Astăzi vede o rîncă: socialismul, colectivizarea, că

V. EM. GALAN

7.000 vaci s-a ajuns la 45.700. Intr-un an! La scroafie, de la 13.000 la 34.000. Intr-un an! La oi, de la 214.000 la 460.000.

Rezolvarea sarcinilor care decurg dintr-o asemenea ritm de dezvoltare presupune o organizare superioară; un nou spirit gospodăresc, în stare să prevadă dinainte, fără greș, și să planifice în consecință nenumărate amănunte, hotărîtoare toate. Presupunem unirea a sute de mii de oameni în jurul țelului comun. Presupunem sprijinul organizat al clasei muncitoare (mîneru — deci mașini, petrol — deci combustibil, asistență tehnică și mecanizatori) — sprijin grație căruia țărani sînt eliberați de greul greului muncii pămîntului, au tot mai mult răgaz și tot mai multe mijloace pentru a studia, chibzui, hotărî și acționa ca oameni cu pregătire profesională, politică și culturală din ce în ce mai cuprinzătoare, mai adîncă. Un asemenea ritm de dezvoltare a tuturor laturilor vieții omenești presupune — într-un cuvînt — colectivizare totală. Presupunem înțelegera esenței îndrumărilor partidului.

De pildă — ați reținut? — toamna trecută, pe întreg teritoriul regiunii București, a două regiune total colectivizată din țară, cîmpia dunăreană a fost însemnătată numai cu semăntorii, numai în ogoarele arate adînc cu tractorul. Numai așa toate culturile de toamnă: bob cu bob, pogon cu pogon, suță la suță — pentru iniția ora de cînd curge Dunărea sub soare și de cînd sînt, în șlinga ei, înălțate, băgănele. Este un mare succes. Dar, în primul rînd colectivizării totale: organizării superioare a oamenilor, a teritoriului și folosirii mașinilor existente.

Am notat ca pe-un eveniment de seamă: regiunea București a intrat în iarna 1961-1962 cu furaje asigurate, din producția proprie a gospodăriilor colective, pentru întreaga septembrie în acest an proporții. Și, de asemenea, cu imensa suprafață de grajduri necesare — construite în același scurt răstimp.

Trebue de asemenea notat, subliniat cu linii groase: ca peste tot în țară, succesele colectivizării s-au oglindit și în regiunea București în creșterea bunăstării fîcărui. Totalizat pe regiune, asta înseamnă, între altele, că anul 1962 găsește pe aceste cîmpii, la fiecare șase case, o casă nouă. Și găsește încă mai numeroase case răfăcute. Și că găsește la o casă din două un radiodifuzor transmîndu-și programul. Și găsește sute de mii de oameni citind, scriind, învățînd, calculîndu-și pașii, călile, acțiunile viitoare. Calculînd, la urma urmei, creșterea impetuoaasă. În tot mai înalt ritm socialist, a încălzăturii pămîntului nostru cu omie, cu fericele omenească dobîndită cîștigî prin muncă și glîndă, prin „creșterea istorică conștientă”.

Știe oricine, regiunea București, de curînd colectivizată total, a este, din punct de vedere al producției agrozootehnice la hectar, fruntașă pe țară. Regiunea București a trecut pragul socializării moștenind din trecut, sub toate aspectele, o situație mai grea decît multe alte regiuni. Astăzi vede o rîncă: socialismul, colectivizarea, că

de preparare a cărnii de pasăre. Importanțe lucrări se execută acum și la fabrica de ulei „Filimon Sîrbu” din Capitală. Aici se construiește o secție de extracție continuă a uleiului — cu o capacitate de prelucrare de 150 tone de seminte de floarea-soarelui pe zi — precum și o stație modernă de îmbutelire cu o capacitate de 2.500 de sticle pe oră.

(Agerpres)

(Continuare în pag. V)

În locuințe noi

PITEȘTI (coresp. „Scinteii”). În ultimele zile au fost date în folosința oamenilor muncii din orașul Pitești 199 de apartamente în blocurile de pe Calea București și str. Domnița Bălașa. În locuințe noi s-au mutat, printre alții, muncitorii (Stelina Oprea, Corin Spătaru și Uliana metalurgică Colibași), Gheorghie Pîlpieș și Bota Dumitru („Tezila” Pitești).

Construcțiile ridicate în prezent ale blocuri, însumînd sute de apartamente, pe străzile 1 Mai, Zmeurei și în fața gării.

Pentru vacanța studenților

SINAIA (coresp. „Scinteii”) În stațiunea balneo-climaterică de pe valea Prahovei vor sosi peste câteva zile numeroși studenți din institutele de învățămînt superior de la București și din alte centre universitare pentru a-și petrece vacanța de iarnă. La Sinaia sînt așteptați 1.800 studenți, iar la Busteni — 900.

În vederea primirii studenților, personalul care lucrează în aceste stațiuni a luat măsuri pentru pregătirea viilor, aprovizionarea cantinelor. Formațiile artistice din cadrul Casei de cultură din Sinaia pregătesc pentru ei un program bogat și interesant.

Actualitatea

Localități racordate la sistemul energetic național

IASI (coresp. „Scinteii”). — După orașele Iași, Bîrlad, și Pașcani care au fost racordate la sistemul energetic național pe linii de 110 kilovolți, au mai fost racordate în ultima vreme, prin construirea de la stațiile a-

cestora orașe a unor linii de 35 și 15 kilovolți, și centrele raionale Vaslui și Hirleu, precum și localitățile Tg. Frumos, Murgeni și Podu Iloaiei.

Zilele acestea au început pentru construirea unei noi linii de 15 kilovolți de la Vaslui pe o distanță de aproape 32 km.

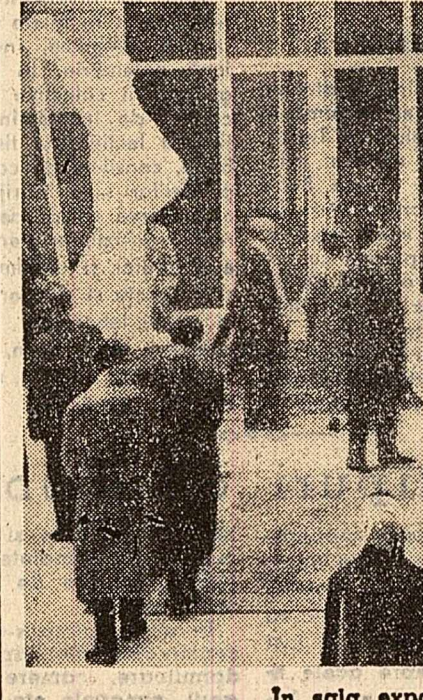
Modificarea traseelor unor tramvaie și troleibuze

În scopul unei legături mai bune între diferitele cartiere ale Capitalei, începînd din ziua de 28 ianuarie s-a modificat parțial, astfel, traseul nr. 24 rămîine neschimbat între cartierul Dămăroaia și Piața Buzzești, apoi traseele vor circula pe actualul traseu nr. 27 pînă la „uzinele „Republicii” (Prin strada Mavstropol, Clopotari Vechi, B-dul Ilie Pintilie, Soseaua Ștefan cel Mare, Mihai Bravu, B-dul Muncii, pînă la capul traseului nr. 23). Tramvaiele nr. 27 vor avea același traseu de pînă acum între Gara de Nord și Piața Muncii, de unde vor intra în traseul nr. 26 și vor întoarce la strada Laborator, Troleibuzele nr. 88 vor circula pe traseul actual între Calea 13 Septembrie și Piața Roșei de unde prin străzile Alexandru Sahia, Ioaninel, Alecu Russo, Tunari, Barbu Văcărescu, vor merge pînă în B-dul Lăcăteșilor (capul traseului nr. 17).

Expoziție regională de pictură, sculptură și grafică

În sala Dallas s-a deschis vineri expoziția regională de pictură, sculptură și grafică, care prezintă creații realizate în anul trecut de artiștii plastici din regiunea București. La festivitatea de deschidere au luat cuvîntul artiștii populari Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, și Leonida Ionescu, secretarul Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei.

Actuala expoziție bucureșteană înfrunsește peste 700 de lucrări — compoziții de gen, portrete, peisaje etc.

În sala expoziției

DEZVOLTAREA ECONOMIEI ÎN DEZBATEREA COMUNIȘTILOR

Oltenia din trecut era cunoscută ca una din cele mai înaltele regiuni din țară, cunoscută pentru călăuzirea și dezvoltarea agriculturii, în special a porumbului, și a pășunilor, precum și a creșterii animalelor. În prezent, Oltenia este echivalentă cu cea realizată în regiune în întreg anul 1938. Fața satelor s-a schimbat; majoritatea covârșitoare a țăranilor muncitori au pășit pe drumul socialismului.

Darea de seamă prezentată de tov. Constantin Drăgan, prim-secretar al comitetului regional, la conferința organizației regionale de partid Oltenia din 20-21 ianuarie a.c. a scos în evidență faptul că în unitățile industriale muncitorii, inginerii și tehnicienii, sub conducerea organizațiilor de partid, au îndeplinit și depășit sarcinile de plan și angajamentele luate, reușind ca de la ultima conferință regională de partid să dea un plus de produse peste plan în valoare de peste 110 milioane lei. S-au relevat eforturile rodnice ale colectivităților de întreprinderi pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid privind introducerea largă a tehnicii înaintate; rezultatele acestor eforturi s-au concretizat în produse noi cu bune caracteristici tehnico-economice, ca motoare electrice cu țevi de răcire de la 160 până la 500 kW, transformatori cu răcire forțată de 20 MVA, cargouri și remorche, vagoane de marfă cu pereți metalici, remorci cisterne și altele.

Așa cum s-a arătat în conferință, succesele dobândite sînt strîns legate de îndrumarea și sprijinul acordat colectivelor întreprinderilor de către organele și organizațiile de partid. În ultimul timp a crescut rolul mobilizării organelor de partid, competența lor în conducerea și rezolvarea problemelor economice.

Noi am simțit din plin ajutorul comitetului regional de partid — a spus Alex. Dombi, director general al uzinelor „Electroputer”. Anul trecut, cînd în uzină nu se îndeplineau ritmic sarcinile de plan și se primeau reclamații pentru calitatea necorespunzătoare a unor produse, un colectiv de activiști și specialiști, format de comitetul regional de partid, împreună cu comitetul de partid al uzinei au analizat timp de câteva săptămîni cauzele deficiențelor. Pe baza recomandărilor și îndrumărilor date de acest colectiv au fost organizate mai bine serviciile de proiectare și unele sectoare productive, asigurîndu-se o mai judicioasă folosire a capacităților de producție. Sprijinul dat de organizarea mai bine procesul de producție a locomotivei Diesel electrice de 2.100 C.P. în practică locomotivă a dovedit caracteristicile economice remarcabile, anul acesta trecîndu-se la producția de serie.

Rezultatele bune pe care le-am obținut nu ne fac să trecem cu vederea unele lipsuri care mai continuă să se manifeste în uzină: la turnătorie se dau încă rebuturi, serviciul de aprovizionare nu satisface întotdeauna la timp nevoile întreprinderii. Comuniștii, întregul colectiv al uzinei, călăuzindu-se de Directivele C.C. al P.M.R. privind criteriile întrecerii socialiste, sînt hotărîți să înlăture într-un timp cât mai scurt aceste neajunsuri, asigurînd realizarea sarcinilor de plan la toți indicii.

Industria petrolieră a regiunii, ca ramură nouă în plină dezvoltare, a spus tov. Ion Iatu, directorul trustului de extracție Tg. Jiu — s-a bucurat în mod sistematic de sprijinul comitetului regional de partid. Activitatea trustului a fost analizată de mai multe ori, am primit indicații valoroase privind organizarea muncii, folosirea mai bună a timpului de lucru de către echipele de intervenție, am fost ajutați în procurarea unor mașini și utilaje etc. Dacă trustul nu și-a realizat totuși sarcinile de plan pe anul trecut și am rămas datorii statului o cantitate însemnată de țigăi, cauzele trebuie căutate în lipsurile noastre proprii; nu am reușit să combatem viiturile de nisip, la unele sonde timpul de intervenție este prelungit fără justificare. La acestea se mai adaugă și faptul că unele piese de la unitățile de pompaj, livrate de uzinele mecanice Cîmpina, nu sînt de calitate corespunzătoare. Pentru înlăturarea neajunsurilor din schelele noastre s-au luat o serie de măsuri care, aplicate perseverent, ne vor permite anul acesta îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan.

În conferință s-a acordat o atenție deosebită problemelor legate de îndeplinirea ritmică a planului de producție, de ridicarea indicilor tehnico-economici ai mașinilor. Vorbind despre aceste probleme, Dumitru Bunu, muncitor la uzinele „7 Noiembrie”, a arătat că în uzină s-au obținut rezultate bune privind îndeplinirea caracteristicilor tehnice ale mașinilor agricole. Cu toate acestea, procesul de producție este uneori stînjinit de practicile lucrului în asalt — la munca neritimică contribuind în fapt și unii furnizori de piese, uzinele Calan, nu și respectă întinam contractele privind livrarea de materie primă.

În lucrările conferinței un loc important l-au ocupat problemele privind îndeplinirea planului de investiții. S-a arătat că datorită îmbunătățirii muncii de partid pe șantiere, întărirea controlului de par-

tid asupra conducătorilor întreprinderii de construcții, majoritatea obiectivelor industriale au fost puse în funcțiune la termenul planificat. Cu toate rezervele obținute, planul de investiții n-a fost realizat în întregime. Pentru aceasta o răspundere revine și Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei, Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, Transporturilor și Telecomunicațiilor, Agriculturii.

Prin condițiile de climă și sol, Oltenia este una din principalele regiuni cerealiere, agricultura ocupînd un loc însemnat în economia regiunii. În conferință s-a apreciat faptul că în ultimul timp au fost obținute succese de seamă în transformarea socialistă a agriculturii, în sporirea producției de cereale, în creșterea animalelor.

Ca urmare a muncii politice de masă desfășurate de organele și organizațiile de partid, în prezent raioanele Segarcea și Corabia sînt complet colectivizate, iar raioanele Calafat, Caracal, Vinju Mare și Băilești se apropie de terminarea colectivizării.

Deși la începutul acestui an gospodăriile colective din regiune cuprindeau 57,2 la sută din suprafața agricolă și peste 54 la sută din numărul total al familiilor — a spus tov. Gheorghe Dindere, secretar al comitetului regional de partid — față de posibilitățile existente, rezultatele în transformarea socialistă a agriculturii nu ne pot mulțumi. A existat o perioadă cînd s-a bătut pasul pe loc, cînd comitetul regional și comitetele raionale au slăbit munca politică și organizatorică pentru colectivizarea agriculturii.

Delegații la conferință au subliniat că membrii de partid de la sate, colectivizării, vîd în expunerile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din iunie-iulie anul trecut și la Constituanta pe țară a colectivizării, în învîntăminte rezultate din această constituire, un îndreptar prețios pentru înflorirea agriculturii.

În conferință s-a vorbit pe larg despre rezultatele obținute în sporirea producției de cereale. Anul trecut, 94 de gospodării agricole colective au obținut producții medii de 2.000 kg. grâu la hectar, deși timpul n-a fost tocmai prielnic. Aceste rezultate se datoresc faptului că în aceste gospodării au fost aplicate mai bine metodele agronomice înaintate, s-au folosit sistematizat soiuri de maiță productivitate.

Colectiviștii din regiunea Oltenia au primit cu încredere în posibilitățile lor sarcina trasată de partid de a obține în acest an 5.000 kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată pe loturi cit mai mari. Vorbind despre experiența dobîndită de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Seaca de Cîmp, tovarășul Tudorică Marin, președintele ei, a împărtășit participanților la conferință metodele folosite de colectivități în anul trecut, cînd de pe 350 ha. s-au obținut în medie 5083 kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată. În acest an colectivității au hotărît să obțină pe întreaga suprafață de aproape 700 ha. peste 5.000 kg. porumb boabe la hectar.

Probleme complexe privitoare la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective au ocupat un loc de seamă în conferință. Legat de aceasta, s-a discutat în mod profund despre importanța creșterii animalelor. În gospodăriile colective din comunele Rast, Gîngiova, Piscul Vechi, Cetate și altele, veniturile din sectorul zootehnic reprezintă peste 30 la sută din totalul veniturilor.

Participanții la conferință au ascultat cu interes cuvîntul tovarășei Elena Bică, membră a gospodăriei colective din Cetate, raionul Calafat. Ea a arătat că organizația de bază analizează periodic munca în consiliul de conducere și urmărește sistematic îndeplinirea hotărîrilor privind dezvoltarea sectorului zootehnic. Membrii și candidații de partid au fost repartizați la locurile cele mai importante ale producției; la fermele de animale, de pîidă, lucrează 7 membri de partid, care se ocupă cu tragera de inimă și pricoperă de creșterea animalelor. Anul trecut, la întregul efectiv de vaci de 176 capete, gospodăria a realizat în medie cîte 2.100 litri lapte pe cap de vacă furajată. Colectiviștii din Cetate au hotărît ca anul acesta să livreze statului pe bază de contract — în afară de 780 tone grâu, 512 tone porumb — 180.000 l. lapte și 500 de porci grași. Consideră că este necesar ca Ministerul Industriei Alimentației, prin unitățile sale, să acorde mai multă atenție prelucrării la timp a întregii cantități de lapte disponibile în gospodăriile colective.

Mai mulți participanți la discuții au arătat că în gospodăriile colective din regiune se lucrează intens pentru aplicarea recomandărilor Constituției pe țară a colectivizării privind creșterea a 500-600 pășări la sută de hectare. Au fost prezentate incubatoare, cotețe etc. Gospodăriile colective din apropierea Dunării, a Jiului vor acorda o atenție mare creșterii pășărilor de apă.

În legătură cu rezolvarea problemelor complexe ale dezvoltării agriculturii și întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective, tovarășul Mihail Burchesin, prim-secretar al Comitetului raional de partid Craiova, a spus: „Noi avem în Craiova un Institut agronomic popular, care a pregătit un mare număr de ingineri agronomi și mecanicizatori. Dar făcînd o statistică a inginerilor care lucrează în unitățile agricole și a celor care ocupă diferite funcții în întreprinderile și instituțiile orașului Craiova, se observă că majoritatea lor stau în oraș și nu la sate, acolo unde se hotărăște soarta recoltei”. Vorbitorul a cerut comitetului re-

Conferința organizației regionale de partid Oltenia

gional de partid să urmărească îndeaproape repartizarea inginerilor în gospodăriile agricole colective. Totodată a propus ca specialiștii de la Institutul agronomic să ajute mai sistematic unitățile agricole socialiste în introducerea în producție a unor soiuri noi de grâu și hibridi de porumb de mare productivitate, în valorificarea nisipurilor și a pajisților naturale din masivul Paring etc.

Pădurile sînt o mare bogăție a regiunii Oltenia. Tov. Nicolae Covică, prim-secretar al Comitetului raional de partid Balș, a arătat că sfaturile populare trebuie să se ocupe mai mult de împădurirea terenurilor degradate. Ministerul Economiei Forestiere să sprijine mai sistematic organele locale atît în exploatarea rațională a pădurilor cit și în acțiunea de împăduriri.

Darea de seamă și participanții la discuții au acordat o atenție deosebită problemelor legate de metodele și stilul de muncă al organelor locale de partid. S-a apreciat că rezultatele economice în industrie, agricultură și în toate sectoarele vieții regiunii puteau fi mult mai bune dacă n-ar fi existat deficiențe în activitatea biroului și secretariatului comitetului regional de partid și îndeosebi a fostului prim-secretar al comitetului regional.

Participanții la conferință au ascultat cu interes expunerea asupra Dării de seamă a delegației partidului nostru la cel deal XXII-lea Congres al P.C.U.S., Arătînd că poporul nostru vede în noul Program al P.C.U.S. intruchiparea propriului său viitor luminos, ei și-au exprimat deplina aprobare față de darea de seamă prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 noiembrie-5 decembrie anul trecut, și au subliniat că ea constituie un îndreptar prețios în studierea materialelor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. de către membrii și candidații partidului nostru, de către toți oamenii muncii.

Înființarea activității criminale a grupului fracționist Pauker-Luca, sprijinit de Teohari Georgescu, și a grupului Iosif Chisinevșchi și Miron Constantinescu, vorbitorii au subliniat meritul conducătorilor și tehnicienilor agronomi și zootehniști. Aceștia să lucreze pe teren, să ajute consiliile de conducere ale gospodăriilor colective în organizarea muncii, în aplicarea practică a regulilor științei agricole, la întocmirea planurilor de producție. Aceștia să fie fundamentate din punct de vedere economic, mobilizatoare, să militeze pentru producții mari, să stimuleze interesul colectivităților pentru a produce mai mult și mai ieftin. Creșterea producției în gospodăriile colective asigură sporirea fondului de bază, mărirea veniturilor colectivităților și o contribuție mai însemnată a gospodăriilor colective la buna aprovizionare a orașelor și a centrelor muncitorești.

Pe bună dreptate au fost criticate în conferință S.M.T.-urile — a spus în continuare vorbitorul. Anul trecut, mai multe dintre ele nu și-au realizat sarcinile de plan, au făcut lucrări de slabă calitate. Organele și organizațiile de partid trebuie să vegheze ca mașinile și tractoarele S.M.T.-urilor să fie mai bine folosite, iar consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, colectivității să exercite un control sistematic asupra calității lucrărilor.

Avantajele agriculturii socialiste, atracția gospodăriilor agricole fruntașe, hărnicia și atașamentul țăranilor muncitori din regiune față de politica partidului ne dau convingerea că în întreaga regiune procesul de colectivizare a agriculturii va fi încheiat înainte de termenul prevăzut de Congresul al III-lea al partidului.

Din activitatea cercurilor de învățămînt agrozootehnic

Interes pentru agrotehnică

La gospodăria colectivă din Variș, raionul Sînicolou Mare, s-au organizat două cercuri de învățămînt agrozootehnic. Numărul celor înscrși este de peste 250. Au fost preluate pînă acum 12 lecții din 16 planificate. Toate au fost urmate de seminarii. Multe din lecții sînt însoțite și de diafilme. În gospodăria a avut loc de curînd și un concurs „Cine știe cel mai bine” pe tema: „Agrotehnică porumbului 5.000”. Multi interese pentru însușirea materialelor prezente manifestă colectivitățile Petry, Bojdar, care a luat primul I la concurs, Florea Copil, Alexandru Nincov și mulți alții. (De la Aurel Ardelean, inginer agronom).

În ajutorul cursanților

Anul de învățămînt agrozootehnic s-a deschis în satele comunei Gighera, raionul Segarcea, încă de la sfîrșitul lunii noiembrie. În comună sînt trei gospodării colective și funcționează 7 cercuri de învățămînt. Ca să asigure înțelegerea lecțiilor la timp și în condiții bune, consiliile de conducere ale gospodăriilor s-au îngrijit din vreme de amenajarea sălilor de curs, de procurarea rechizitelor necesare, precum și a planșelor și diafilmelor. Unele lecții sînt urmate și de demonstrații practice la casele-laborator ale gospodăriilor colective și pe teren, usurînd însușirea lor de către cursanți. (De la Gheorghe Neacșu, colectivist).

Indemn la învățătură

La cercul de învățămînt agrotehnic ce s-a deschis cu un an în urmă în gospodăria colectivă Valul lui Traian, regiunea Dobrogea, s-a numărat printre hîrnicii și sași de echipă Petre Pădureanu. Rezultatul preocupării lui pentru învățătură s-a văzut repede. Aplicînd agrotehnică împreună cu colectivitățile din echipă au obținut de pe unele parcele cultivate cu porumb peste 5.000 kg. boabe la hectar.

Rezultatele acestea au îndemnat pe mulți colectivști să participe la cele două cercuri agrotehnic și zootehnic —

Noi tipuri de mobilă

Proiectanții și tehnicienii cooperativelor „Mobilă și tapetierie” din București au creat noi tipuri de mobilă, de calitate superioară. Activitatea de proiectare a mobilierului a fost îndreptată îndeosebi spre cele două grupuri mari solicitate cum ar sînt bi-

mico-organizatori — ca a gospodăriilor colective. În muncă politică de masă pentru colectivizarea agriculturii trebuie folosite diferite metode — vizitele la gospodăriile colective, care ajută țăranului să vadă cu ochii lui că numai gospodăria colectivă îi poate asigura belșugul, „serie de calcul” la care se fac comparații între veniturile colectivităților și ale celorlalți țărani, munca de agitație de la om la om cu participarea colectivităților fruntașe.

Referindu-se la problemele întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective, tovarășul Chivu Stoica a arătat că organele și organizațiile de partid, sfaturile populare, trebuie să ajute sistematic gospodăriile colective în dezvoltarea acelor ramuri de producție pentru care au condiții prielnice și care aduc venituri mari, să sporească producția de cereale și în special de grâu și porumb. Gospodăriile colective din jurul orașelor și al centrelor muncitorești să fie îndrumate să cultive legume, să crească păsări, să sporească numărul vacilor de lapte, să aducă o contribuție tot mai mare la buna aprovizionare a populației. În zonele de deal, unde terenurile nu sînt prielnice pentru cultura cerealelor, se pot planteze viță de vie și pomi fructiferi. De asemenea, în raport cu condițiile concrete de care dispun, gospodăriile colective să dezvolte cultura sfeclei de zahăr, a florii-soarelui, plantelor tehnice.

Experiența gospodăriilor fruntașe a dovedit că veniturii mari pot obține colectivitățile din zonele sărace prin creșterea taurinelor și în special a vacilor de lapte, a oilor cu lînă fină și semi-fină, sporirea numărului de porci grași. Organele și organizațiile de partid, sfaturile populare, consiliile de conducere ale gospodăriilor colective să se ocupe în permanență de problemele complexe ale zootehniei, să dea atenție asigurării bazei furajere, îmbunătățirii raselor de animale, construcțiilor zootehnice.

Dezvoltarea diferitelor ramuri de producție aduce mari venituri gospodăriilor colective, contribuie la creșterea fondului lor de bază și creează colectivităților condiții de a lucra în tot timpul anului.

Un sprijin substanțial îl auie și-l dea gospodăriilor colective inginerii și tehnicienii agronomi și zootehniști. Aceștia să lucreze pe teren, să ajute consiliile de conducere ale gospodăriilor colective în organizarea muncii, în aplicarea practică a regulilor științei agricole, la întocmirea planurilor de producție. Aceștia să fie fundamentate din punct de vedere economic, mobilizatoare, să militeze pentru producții mari, să stimuleze interesul colectivităților pentru a produce mai mult și mai ieftin. Creșterea producției în gospodăriile colective asigură sporirea fondului de bază, mărirea veniturilor colectivităților și o contribuție mai însemnată a gospodăriilor colective la buna aprovizionare a orașelor și a centrelor muncitorești.

Participanții la conferință au adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, personal tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej prin care au exprimat angajamentul comuniștilor și al tuturor oamenilor muncii din regiunea Oltenia de a obține succese de seamă în îndeplinirea planului de stat, în încheierea procesului de colectivizare a agriculturii, în traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului.

Conferința a ales noul comitet regional și comisia de revizie. În prima sa plenară Comitetul regional de partid Oltenia a ales ca prim-secretar pe tov. Constantin Drăgan, membru supleant al C.C. al P.M.R.

S. STANEL
C. LINTE

Sarcinile importante în domeniul construcției economice impun noului comitet regional de partid să se ocupe mai sistematic de întărirea organizațiilor de bază. Trebuie să crească numărul membrilor și al candidaților de partid din rîndurile muncitorilor fruntași, ale țăranilor colectivști care s-au dovedit buni gospodari, militanți activi pentru transformarea socialistă a agriculturii, din rîndurile femeilor și ale intelectualilor, manifestîndu-se totodată o neslăbită exigență pentru ridicarea continuă a înaltului titlu de membri de partid. Educarea membrilor de partid în spiritul moralei comuniste, al principialității și al intranșigienței față de lipsuri trebuie să stea mereu în atenția organelor și organizațiilor de partid din regiune.

O preocupare permanentă a organelor și organizațiilor de partid din regiune trebuie să fie îndrumarea sindicatelor, pentru a se ocupa mai bine de organizarea întrecerii socialiste și a consfățuirilor de producție, a urmării mai perseverent rezolvarea problemelor ridicate de oamenii muncii; sindicatelor au datoria să vegheze ca fondul întreprinderii și alte fonduri din economii să fie cheltuite întotdeauna cu grijă, în special pentru construcția de locuințe. Organizațiile de partid trebuie să asigure conducerea continuă și să acorde un sprijin mai sistematic organizațiilor U.T.M. în educarea comunistă a tineretului din școli să aibă un caracter concret, să înnareze tineretul cu o concepție științifică despre viață, natură și societate, să combată misticismul sub toate aspectele lui.

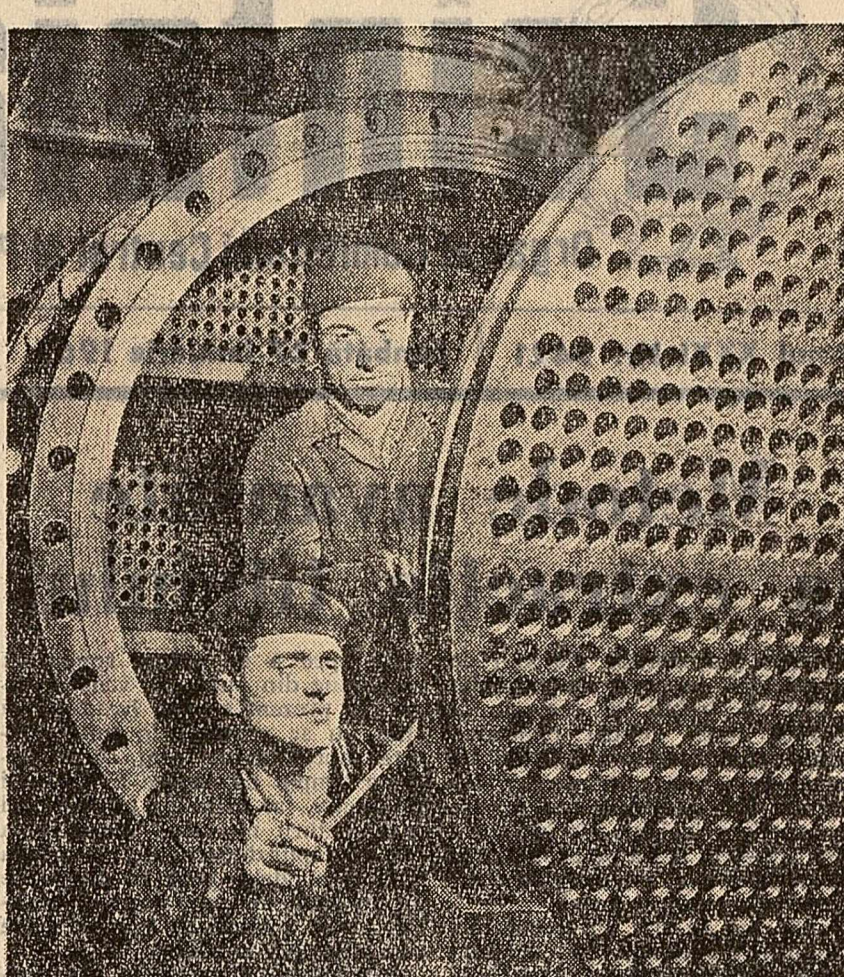
Este necesar ca în viitor să se acorde mai mare atenție activității organizațiilor de partid în rîndurile intelectualilor, atragerii lor în și mai mare măsură la rezolvarea problemelor complexe ale regiunii.

Îmbunătățirea conținutului învățămîntului de partid, legarea mai strînsă a propagandei de viață, orientarea muncii politice de masă spre rezolvarea sarcinilor actuale ale partidului în domeniul construcției economice și social-culturale trebuie să fie o preocupare de seamă a organelor și organizațiilor de partid.

Referindu-se la însemnătatea istorico-mondială a Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., tovarășul Chivu Stoica a subliniat învîntămintele de o importanță excepțională pentru partidul nostru care se desprind din lucrările plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie-decembrie 1961. Arătînd că activitatea antipartidică a grupului fracționist Pauker-Luca, urmați de Teohari Georgescu și a grupului I. Chisinevșchi și M. Constantinescu au adus daune grave politicii partidului, vorbitorul a subliniat că zdrobirea fracționismului a însemnat un moment de cotitură în viața partidului. Acum partidul nostru este mai puternic ca oricînd, mai strîns unit în jurul Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, leninist încercat, fiu credincios al poporului nostru.

Participanții la conferință au adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, personal tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej prin care au exprimat angajamentul comuniștilor și al tuturor oamenilor muncii din regiunea Oltenia de a obține succese de seamă în îndeplinirea planului de stat, în încheierea procesului de colectivizare a agriculturii, în traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului.

Conferința a ales noul comitet regional și comisia de revizie. În prima sa plenară Comitetul regional de partid Oltenia a ales ca prim-secretar pe tov. Constantin Drăgan, membru supleant al C.C. al P.M.R.

In secția cazaneriei a uzinelor „Grivița Rosie” din Capitală. Ganganșilul fruntaș Alexandru Stolan și Dumitru Tudose verifică cu minuțiozitate calitatea lucrărilor executate. (Foto: Agerpres)

CITITORII PROPUN

CUTII POȘTALE LA BLOCURILE NOI

Recent am fost în vizită la un vechi prieten din Capitală, care locuiește într-unul din blocurile din apropierea Gării de Nord. Fiind factor poștal am remarcat număreții în holtă blocului cutiile poștale cu numele fiecărui locatar. Unele din ele erau asemenea cutii și în blocurile din Galați. Ne-am scutit de multă osteneală. Propun comitetelor de bloc să se gîndească la această sugestie. (Mihai Romendo — factor poștal, Galați).

UN BIROU PENTRU BAGAJE DE MINĂ

Călătorul care coboară din tren la Reșița pentru cîteva ore e nevoit să poarte cu el bagajele de mină. Direcția regională C.F.R. Timișoara ar trebui să ia măsuri să se înființeze și în această gară un birou pentru păstrarea bagajelor. Nu-i mare lucru. (Victoria Linu — funcționară).

AȘTEPTĂM VIZITA CARAVANEI CINEMATOGRAFICE

Mulți cetățeni din comuna Sucu de sus, raionul Lăpuș, vin aproape seară de seară la cîmpul cultural. Uneori vîd un spectacol prezentat de artiști amatori, altădată ascultă o conferință. Ei ar dori însă să vadă și cite un film, un jurnal de actualități, dar caravana cinematografică ne vizitează foarte rar. Solicităm Direcției regionale cinematografice Maramureș să trimită mai des caravana cinematografică în satul nostru. (Valeriu Bezede — învățător, Sucu de sus, raionul Lăpuș).

DOAR UN LACĂȚ

Am cumpărat o mașină de cusut „Ileana”, tip mobilă. E foarte bună, practică și frumoasă. Dar mă miră cum de s-a adaptat la dulăpor o închițătoare atît de rudimentară. Era bine dacă țesea

din fabrică înzestrată cu o închițătoare bună, cu arc, cum se obișnuiește la nopțiere, sau cu un lacăt mic de mobilă. (Paula Dorosanu — gospodină, București).

PENTRU OASPEȚII CAPELII

Mulți cetățeni vin zilnic cu trenul în București. Prima lor grijă este să-și găsească o cameră la hotel. Cînd nu cunosti însă Capitala, cu greu te descurci, mai ales dacă ai și ghinionul să dai peste cîteva hoteluri ocupate. Ar fi bine să existe în oraș, sau mai bine chiar în Gara de Nord, un birou care să aibă o evidență a locurilor din hoteluri, eventual cu posibilitatea de a reține și o cameră. S-ar economisi timp și eforturi. (Alexandru Costin — dispecer, Constanța).

PRELUNGIREA UNEI LINII DE AUTOBUZ

Satul Bicu din raionul Rădăuți se află la vreo 8 km. depărtare de Chișinău. Pe această rută nu există nici un mijloc de transport la îndemîna călătorilor. Propunem să se ia măsuri ca parte din autobuzele I.T.B. care deservesc comuna Chișinău să-și prelungească traseul pînă în satul Bicu. (Un grup de locuitori din satul Bicu, raionul Rădăuți).

O CARTE NECESARĂ RUTIERIȘTILOR

La noi, la S.M.T. Hemeuș, raionul Bacău, s-au luat măsuri pentru pregătirea cadrelor necesare de rutieriști. Lectorii sînt bine pregătiți, prezintă lecții interesante. Întîmpinăm însă greutăți din pricina faptului că ne lipsesc textele decretelor de circulație și tractoriștii nu au după ce învîdă. Propun să fie editate în broșură cu explicații și imagini corespunzătoare. (Nistor Terente — inginer mecanic, Hemeuș, Bacău).

RADIO

RADIO, sîmbătă 27 ianuarie • Roză vînturilor — orele 9.00 — I • Concert ghicitor — orele 10.20 — I • Fragmente din opera „Madama Sans Gueule” de Polye Deburva — orele 12.00 — I • Din folclorul popular — orele 13.00 — II • Cîntece și jocuri populare rominești — orele 14.30 — I • Cîntec de cîntec și cîntec de cîntec — orele 15.00 — I • Vorbeste Moscova — orele 16.15 — I • Sonata nr. 2 în la major de Beethoven — orele 16.05 — II • Din lucrările compozitorului Sabin Drăgoi — orele 18.30 — I • Progra-

Televiziune

S-A FURAT O BOMBĂ: Patria (9; 11; 15; 17; 19; 21); PRIMELE INCERCĂRI: rîulează la cinematograful: Republica (9; 11; 15; 17; 19; 21); I. C. P. (10; 12; 14; 16; 18; 20); SALT SPRE GLORIE: Volga (14; 16; 18; 20); ÎN NOAPTEA SPRE: Magaria (10; 12; 14; 16; 18; 20); Elena Pavel (10; 12; 14; 16; 18; 20); Gh. Doja (10; 12; 14; 16; 18; 20); N. U. E. LOC PENTRU ANIMALE SĂLBATICE: rîulează la cinematograful V. Alecsandri (10; 12; 14; 16; 18; 20); Lumina (10; 12; 14; 16; 18; 20); Unirea (14; 16; 18; 20); TOM DEGETELU: 8. Mai (10; 12; 14; 16; 18; 20); Intrarea între popoare (10; 12; 14; 16; 18; 20); Măria (10; 12; 14; 16; 20); AGENTUL X 25 — cinescop: Alex. Sahia (10; 12; 14; 16; 18; 20); 20. August (10; 12; 14; 16; 18; 20); TINDENI TRĂDESC OAMINI: Maxim Gorji (10; 12; 14; 16; 18; 20); 20. August (10; 12; 14; 16; 18; 20); V. Rosita (10; 12; 14; 16; 18; 20); TAIGA: Alex. Popov (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21); CINCII ZILE SI CINCI NOI: Central (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21); Popular (10; 12; 14; 16; 18; 20); 21.10. DIN NOU DIMINĂTA: Victoria (10; 12; 14; 16; 18; 20); CERUL SA-L TICEI — ambele seri: Tineretului (16; 18; 20); UNDE INVIZIBILE — MAESTRII GIMNASTICII ARTISTICE: LEDU — ÎN TIMPUL CARNAVALULUI SPORT NR. 61961: Timputul Noi (rîulează în continuare de la orele 10 pînă la orele 21); DOVĂ VIETI — ambele seri: rîulează la cinematograful Olga Bancic (16; 18; 20); PROGRAM SPECIAL PENTRU COPII: 15 Septembrie (rîulează în continuare de la orele 10 pînă la orele 15); CINEȘCUL PORUMBITEI CENUSII: 13 Septembrie (16; 18; 20); SONATE: Cultural (16; 18; 20); SECRUSUL VERDE: 16 Februarie (16; 18; 20); AUȘTERLITZ: B. Delavancova (10; 12; 14; 16; 18; 20); FLĂCĂRI ÎN TAIGA: Alex. Popov (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21); CINCII ZILE SI CINCI NOI: 8 Martie (11; 13; 15; 17; 19; 21); Floreanca (19); Arta (10; 12; 14; 16; 18; 20); CILIU TRUFELI: Grivia (11; 13; 15; 17; 19; 21); POVEȘTE DESPRE O FATĂ: Flacăra

(15; 17; 19; 21); PINZE PURPURI: T. Vladimirescu (10; 12; 14; 16; 18; 20); MUL MEU TANGO: Munca (10; 12; 14; 16; 18; 20); RAIDUL VĂRGĂT: Mosior (15; 17; 19; 21); ÎNTILNIRE PE CĂLĂRI: Drumul seri (16; 18; 20); N. Bălescu (16; 18; 20); VIKINGII — cinescop: rîulează la cinematograful M. Eminescu (14; 16; 18; 20); EVDOCHIA — Iile Pinhiu (16; 18; 20); BUFONUL REGEUL: rîulează la cinematograful G. Cosbuc (10; 12; 14; 16; 18; 20); PORTO FRANCO: G. Bacovia (15; 17; 19; 21); C-tin David (15; 17; 19; 21); 30 Decembrie (15; 17; 19; 21); VINTUL S-A OPRIT ÎN ZORI: Aurel Vălcu (15; 17; 19; 21); TELEVIZIUNE, Orele 19.00 — Jurnalul televiziunii, 19.15 — Album artistic pentru copii, 19.50 — În fața hărții, 20.00 — Transmisiune din Sela Palatului R.P.R.; CONCERTUL SIMFONIC EXTRAORDINAR AL ORCHEȘTRII FILARMONICEI DE STAT „GEORGE ENESCU” cu concursul violonistului DAVID OISTRAH, artist al poporului al Uniunii Sovietice, nite țigăi, Vint potrivit din țigări, 20.30. Dirijor: GEORGE GEORGESCU, artist al poporului. În pauză: Emisiune de artă plastică, „Octav Băncă”, în încheiere: ultimele știri.

Cum va

Din cuvintul participantilor la Conferinta pe tara a scriitorilor

Titus Popovici

Ion Pas

Ani care au trecut de la primul nostru congres au fost ani de rodnică căutare creatoare, de realizări certe și multilatele; ei au confirmat justetea liniei partidului nostru in problemele revolutiei culturale; acesti ani au facut sa ne apară mai clar lipsurile noastre, unele moștenite, altele apărute pe drum, in procesul de formare a noi literaturii, — precum și căile de lichidare a acestor lipsuri.

Indrumarea de partid, principială, competentă, plină de înțelegere și răbdare a ferit pe scriitorii nostri, in momentul in care revizionismul își dezlanțau atacurile sale perfide împotriva leninismului, de a lunecarea in mlaștina nihilismului mic burgez, capitular și văicăret, de bișbielile unorii tragice căroră, în alte părți, li s-a plătit un tribut greu și dureros. Înțelepciunea, fermitatea leninistă a partidului nostru, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășii Gheorghiu-Dej, au păstrat în fața lui Stalin și pentru această ne manifestăm nici adevărată recunoștință; pentru noi, scriitorii, îndrumarea de către partid a fost și este o chezie a tuturor victoriilor noastre. Avem datorii nemăsurate față de partidul nostru — singurul partid din istoria atât de zbuciumată a României, care a spus totdeauna oamenilor adevărul, la greu și la bine — și asupra unora din aceste datorii așa vrea să mă opresc mai pe larg; a constiuit, după părerea mea, una din probleme centrale ale activității noastre.

E vorba de cunoașterea vieții. Recent am participat la lucrările conferinței pe țară a țărănilor colectivisti. M-am impresionat firesc acestor oameni, sentimentul lor de stăpîni, nivelul lor de gândire și de exprimare, universul lor moral, ogîndind procesul petrecut cu acești oameni într-un răstimp istoric neverosimil. M-am spus atunci ce bine ar fi dacă nivelul discuțiilor noastre scriitoricești ar avea totdeauna aceeași profunzime, aceeași pasiune și același umor sănătos. Mi-am mai spus atunci că între eroii mei din „Setea”, între ce mai știu eu despre ei și între oamenii pe care-i ascultam vorbind, există o distanță în timp de câțiva ani; intensitatea acestui timp echivalază cu deceniile, iar eu nu mai știu în amănunt ce s-a petrecut în aceste decenii.

Sintem cu toții de acord că eroul cel mai interesant, cîmp nelimitat de investigații, omul cu un univers sufletesc de o mare forță și puritate, nu mai este o excepție, „sămînța din care va crește copacul”, „sămurul viitorului” — ci realitate de masă, care trăiește, munceste, luptă, creează. Ambiația fiecăruia dintre noi este, cred, să dea viață în paginile cărților sale unui astfel de erou, cu toată bogăția vieții sau interioare, cu toată complexitatea, lui. Dar ca să transmitem vibrația și intensitatea vieții unui asemenea erou, trăsurile lui morale trebuie să le ai și tu, ca scriitor și ca om.

Pentru că nu e vorba, nu poate fi vorba numai de cunoașterea unor procese tehnologice, ar fi prea puțin, prea simplu; ele se pot învăța și din niște manuale; e vorba de cunoașterea unor relații umane noi, cu desăvîșire noi, revoluționare — și în fața lor, pentru a le înțelege, pentru a le găsi toate semnificațiile, scriitorul nu poate fi nici spectator, nici simplu „cronicar”. El trebuie să se integreze în acest proces asupra căruia să acționeze și care va acționa asupra lui.

Nu numai comoditatea, nu numai suficiența și automulțumirea sînt piedecile de care ne izbim, ci în primul rînd „spiritul de castă”, urmărirea devastatoare pe plan moral ale individualismului burgez, obtuzitatea ideologică. Cred că pot afirma că toată hotărîrea că atitudine în fața cunoașterii vieții este, în esență, o atitudine politică.

Ion Brad

Cu fața spre viață, spre oameni, spre ceea ce stă de fapt la temelia literaturii adevărate — acestea sînt îndemnul pe care mi le adresează partidul nostru in documente de o mare însemnătate, nu numai pentru noi scriitorii. Acest suflet l-am simțit din plin în lucrările Congresului al III-lea, ale ultimei plene a C.C. al P.M.R.

Acum mai mult ca oricînd literatura este chemată să fie un puternic mijloc educativ, care să ajute pe oameni să trăiască, să acționeze după legile superioare ale existenței în socialism, legile omnesului, ale frumosului. Partidul ne-a investit cu această misiune și forță totodată. Scriitorii se bucură de stima și încrederea poporului nostru. Doar aprecierea partidului și poporului constituie bucuria și mîndria vieții noastre.

La antipodul acestei stări de lucruri — scriitorii care trăiesc în capitalism sînt tot mai desconsiderați. Semnificativ ni se pare în acest sens un articol scris de un ziarist american sub forma unui interviu cu John Steinbeck. Citez din final: „Noi sintem obișnuiți ca businessmen să ne spună cum să ne guvernăm. Toată lumea știe că în America scriitorul joacă rolul unui bufon medieval, care rostește lucruri înțelepte, dar pe care nimeni nu-l ascultă”.

Cred că nu e nevoie de prea multe comentarii. Lucrurile ne sînt de multă vreme clare. Să poftescă oricine să vadă cum citeșc oamenii muncii la noi, cum ne ascultă și adeseori cum ne sfătuiesc. Aceste sfaturi înțelepte valorează de o mie de ori mai mult decît echilibrata verbală a estitelor burgeze.

Totul e pentru noi doar să ascultăm mai bine ce spun muncitorii țărăni, intelectuali despre scrierul nostru — și să încercăm din toată inima, nu numai să educăm, să învățăm cititorii, dar mai ales să învățăm de la ei, să învățăm de la eroii înaintați ai vieții.

Vorbitorul a citat apoi un fragment dintr-o scrisoare trimisă de un fost tăier de lemne, pe nume Gheorghie Palage, din Năsăud, în cadrul unei discuții desfășurate în „Scinteia tineretului”: „Un arbore crescut in masiv se înalță drept, fără cioturi. In comun copacii își fac un climat local propriu, trăind mult și bine pe acest sol. Un arbore ce crește singuratic, are crengile lăbărtațe pînă la pămînt, este cioturos, strîmb, pușhav, și pămîntul este spălat de ape și dus din jurul lui și crengile rupte de vînt. Cînd ești despărțit de colectiv ești ca un arbore răzlet și îi porți toate caracterle”. Am insistat asupra acestui exemplu pentru că el are un tîlc pentru noi scriitorii. El constituie un îndemn nu numai pentru abordarea unor astfel de subiecte în

Insăpîndu-ne tot mai mult din realitatea zilelor pe care le trăim — a spus vorbitorul — paginile pe care le scriem fiecare dintre noi, cu destoinicie înzestrării fiecăruia, și le încredințăm tiparului, alcătuiesc un tablou al vieții noi a poporului nostru, al admirabililor lui cuceriri dobîndite avînd călăuză și sprijin mobilizator partidul.

Bilanțul înfăptuirilor, care au schimbat complet înfățișarea țării și modul de viață al poporului și conștiința sa, e an cu an mai vast. Iată cum, datorită politicii înțelepte a partidului nostru, a Comitetului său Central în frunte cu tovarășii Gheorghie Gheorghiu-Dej, strădaniilor sale neobosite, forțele creatoare ale oamenilor muncii, ale întregului popor au putut să fie descuțate pînă la temelii puternicului edificiu al construcției socialiste.

Vorbitorul a menționat că in timp ce în țara noastră a fost lichidată plaga rusinoasă a celor patru milioane de neștiutori de carte, președintele Kennedy a fost nevoit să recunoască existența în S.U.A. a 8 milioane de analfabeți înregistrați.

Darea de seamă prezentată Conferinței noastre exprimă o realitate atunci cînd consemnează succesele repetate de membrii Uniunii Scriitorilor în activitatea pe care ei au desfășurat-o însufleșii de dorința aducerii unei cit mai largi și mai de valoare contribuții in procesul de dezvoltare a construcției socialiste și la dezvoltarea revoluției culturale. Ele sînt mărturia faptului că scriitorii s-au încorporat efortului unanim al oamenilor muncii, că au adunat documentele de partid, că au aplicat în munca lor creatoră Directivele Congresului al III-lea al partidului nostru.

Cînd nu am izbutit să facem o treabă corespunzătoare așteptărilor și cerințelor, cînd am scos cărți sau am alimentat paginile revistelor cu articole care nu justificau munca depusă și hirtia de tipar cheltuită, cauza a fost că ne-am depărtat de îndrumările care ne-au fost date, că n-am ținut seama de ce, pentru cine trebuie să scriem — și cum.

Referindu-se la unii autori care scriu într-un limbaj alambicat, vorbitorul a arătat că un apreciat critic literar e prezent de către un confrate al său ca „un eseu de excursie livrescă, malign in formă ceremonialoasă, umorist la modul filistin”; despre altul ni se spune că este „un interpret rațional, supus la obiect și ferm in deciziune”; despre al treilea că „practică o critică de atașament, petulantă, făcînd eroice sforțări spre a nu leza susceptibilitatea autorilor”.

Fiindcă este vorba de „susceptibilitatea autorilor”, mi se pare că la unii dintre ei a reacționează într-un mod care ar trebui să ne dea de gîndit — in cauză

Vasile Nicorovici

Referindu-se la problemele reportajului, vorbitorul a arătat că succesele obținute sînt datorate faptului că tinerii reporteri, urmînd îndemnul partidului, s-au străduit să fie cronicarii celei mai mari transformări istorice a țării, generate de revoluția socialistă, cit să fie tineri, în abordarea acestor realități, ei au fructificat experiența înaintașilor.

Apunîndu-se de necesitatea cunoașterii aprofundate a vieții, vorbitorul a spus: „Procedeele prin care scriitorii cunoaște viața nu sînt date pentru totdeauna, ele depînd de epocă, de sarcinile istorice ale timpului său. Trîind într-o perioadă de mari transformări, scriitorul trebuie să fie in pas cu ele. Noi nu trăim in condiții unor relații sociale anhilozate, cînd cunoștințele căpătate in tinerete, de pildă de Gogol, in privința vieții de provincie, servesc drept sursă de inspirație pentru toată viața. Vorbitorul a criticat documentarea superficială, turistică, precum și așa-zisa teorie a „documentării”, „permanente”. Sub pretenția ei de seriozitate, se ascunde falsa teorie că te poți „documenta permanent” și pe „Calea Victoriei”.

Să zicem că acceptăm această teză. Dar atunci de ce au apărut așa de puține lucrări de proză și dramaturgie despre viața contemporană a unor orașe cum sînt București sau Cluj, unde scriitorii au obiceiul de a se „documenta permanent”, „de a participa la viață”, ca să folosim chiar noțiunile intrate in uz?

Sînt întrebate de obicei de ce am stat mai mult de un an la Hunezoara, ca să scriu o carte de reportaje care are două sute de pagini de mîșină și vorbește despre 7-8 figuri de siderurgii. Afară de timpul necesar pentru familiarizarea cu o serie de noțiuni noi și dificile, de tehnică și de producție, a fost necesar să cunoșc Hunezoara, orașul și combinatul, in cele mai diverse ipostaze, ca personajele despre care am scris să fie reprezentative pentru realitățile din partea locului, cit și pentru epocă, fără să recurg la explicații inventate sau preconcepte. In acest sens șederea mea la Hunezoara — unde am lucrat la ziarul local, ceea ce mi-a permis să jîn un contact direct și firesc cu oamenii, să mă aflu in miezul problemelor celor mai importante ale combinatului și orașului, și am sprijinit tovarășesc al unui colectiv și să nu mă simt stingher și izolat — a constituit nu numai o simplă stringere

Al. Balaci

Al. Balaci s-a ocupat îndeosebi de problema traducerilor literare. Revoluția culturală din patria noastră — a arătat vorbitorul — a ridicat și acest sector la înălțimea celorlalte domenii de activitate literară. Se traduc astăzi zeci de mii de pagini anual, in tiraje considerabile, cu grija pentru redarea la un nivel superior artistic a conținutului. Trebuie să arătăm, cu îndreptățită mîndrie, că toți străinii, vizitatori ai țării noastre, sînt surprinși de tirajele considerabile ale edițiilor de clasici universali, iar *Index translationum* al organizației UNESCO așează Republica Populară Romîniă printre primele țări in lume in domeniul activității de traduceri.

Astăzi, in cultura noastră există traduceri integrale ale unor clasici ai literaturii universale, iar in rafturile oricărei biblioteci personale poți găsi seriile impresionante ale traducerilor din Lev Tolstoi și Cehov, Shakespeare și

conceperea traducerii ca un act de cunoaștere și de prejuri reciprocă între popoare. Planurile de perspectivă ale editurilor noastre, minușios elaborate, se îndeplinesc într-un ritm crescînd și in curînd vom avea in limba romîniă majoritatea operelor care sintetizează in ele cele mai pretioase valori ale gândirii artistice universale, clasice și contemporane. Spre acest țel noi am făcut pași însemnați in ultimii ani. Insemnai acum citeva cifre, in deceniul 1951-1960 au fost traduse 9.058 de titluri in 112.508.424 exemplare. In anii acestia Shakespeare a apărut într-un tiraj total de 350.000 exemplare, Balzac 330.000 exemplare, Goethe, 160.000 exemplare. O atenție deosebită s-a acordat traducerii cărților sovietice, care ogîndesc viața și activitatea societății de tipul cel mai avansat din lume. Masele de cititori așteaptă totdeauna cu o extraordinară sete de cunoaștere, traducerea bogatei literaturii din Uniunea Sovietică. Au apărut mii de titluri in milioane de exemplare. Se apropie de sfîrșit traducerea aproape integrală a unor reprezentanți de seamă ai literaturii ca: Gorki, Nekrasov, Sevcenko, Goncarov, Gogol, Dostoievski, L. Tolstoi, I. Turghemiev, Korolenko, Șcedrin, Cehov, Fadeev, Gladkov, Gorbatorov, Ostrovski, Auzov, Matakovski, Esenin, Fedin, Leonov etc. Nu putem uita traducerile excepționale făcute din rusește de Mihail Sadoveanu, Tudor Ar-

ghezi, Mihai Beniuc, Al. Philippide, Miron Radu Paraschivescu, Cicerone Theodorescu și alții. Tot in anii acestia traducerile scriitorilor romîni din clasicii și contemporanii literaturii apusene au atins un superior nivel artistic.

Editura Tineretului a continuat să acorde atenție operelor din literatura universală care se adresează copiilor și tineretului traducînd in zeci de mii de exemplare lucrări ale lui Maiakovski, Mark Twain, Dickens, Jules Verne, Andersen, Saint-Exupery etc.

In legătură cu istoriografia literară, vorbitorul a spus: „Sa repropoz pe bună dreptate criticii literare faptul că nu a perseverat in acțiunea de generalizare, de teoretizare, de ridicare la un nivel de sinteză a studiilor. Chiar activitatea criticilor noștri literari la Tratatul de istorie a literaturii romine, a rămas cam in urmă, mai ales in ceea ce privește volumele mai apropiate de epoca noastră, care ne interesează îndeosebi.

In continuare, referindu-se la lipsurile criticii literare, Al. Balaci a criticat cu vîntul roștit in cadrul dezbaterilor de tov. Silvan Iosifescu, care nu a făcut o analiză profundă a deficiențelor conștiente create fără nici o legătură concretă cu literatura actuală, fără o aplicare la opera, la scriitor.”

„Desori, se manifestă fuga de răspundere a unor critici care se ieresc să pronunțe judecăți de valoare asupra unei opere in ansamblu ei, multumindu-se cu fel de fel de arabescuri stilistice, cu afișarea unei erudicii sterile, de paradă, fără ca cititorul să înțelegă dacă opera discutată este sau nu realizată.

La fel se întîmplă și atunci cînd, criticul, enumerînd fără discernămint calitățile sau scăderile unei opere, ia cu o mină ceea ce a dat cu cealaltă.

Vorbînd de aprecierea operelor literare, trebuie să spunem că mai există unii critici care nu analizează in ce măsură o lucrare exprimă realitățile socialismului, utilizează noțiuni vagi, neștiințifice de apreciere a valorii lucrărilor (de pildă in unele articole semnate de Matcă Călinescu).

Oprîndu-se in continuare la cauzele care determină pe unii critici să se eschiveze de la îndatorirea de a analiza științific literatura actuală, vorbitorul a arătat că faptul e legat de insuficiența lor orientare ideologică, de neînșurarea temeinică a învățării marxist-leniniste, de cunoașterea superficială, din exterior, a vieții, de lipsa unei temeinice culturii estetice și literare, de spiritul îngust de grup. Trebuie subliniat, a spus vorbitorul, că spiritul de grup se manifestă citeodată in hotărîrea de a scrie despre un autor și de a trece sub tăcere pe altul, a cita pe unul sau altul, a tăia din spațiul consacrat unuia și a adăuga altuia... Teoria „distanțării” acționează asupra unor critici care așteaptă „să mai treacă vremea” pentru a scrie despre un autor aflat la al patrulea volum, dar care sînt foarte operativi la cîrfulia unui scriitor de care fi apropie afinitățile de grup; in acest ultim caz nu mai au nevoie de „distanțare”.

Asemenea manifestări sînt destule și in „Gazeta literară” și in „Steaua”. „Consider că este datoriu criticii literare să se gîndească foarte serios la aceste deficiențe, să judece foarte serios lucrurile și să se apropie cu toată atenția de literatura noastră, să o ajute cu seriozitate, să răspundere, cu multă dragoste și să slujească acelor cititori care așteaptă de la critici să priceapă mai bine cărțile.

Kovács György

Dezvoltarea literaturii noastre — a spus vorbitorul — a fost și este stimulată de eforturile eroice ale întregului popor muncitor și de mărețele realizări dobîndite, sub conducerea partidului nostru, in construcția socialistă.

Noi, scriitorii Republicii Populare Romine, sintem mîndri că literatura noastră serșește tot mai intens cauza progresului omenirii, sintem mîndri de strîna comunitate de idei a literaturii noastre cu literatura Uniunii Sovietice, și, in general, cu scriitorii și cu creațiile care servesc cauza proletariatului, a poporului muncitor, a socialismului, a păcii.

Vorbitorul a subliniat unitatea indeructibilă, atit de caracteristică literaturii noi a republicii noastre populare, frăția, comunitatea de idei, care sudează într-un tot pe scriitorii noștri. In acest fenomen — a spus vorbitorul — sint cuprinse atașamentul și dragostea fierbînte a scriitorilor noștri față de poporul muncitor, față de cauza partidului, față de patria noastră iubită, Republica Populară Romîniă.

Această trăsătură a literaturii noastre, a vieții noastre literare, nu s-a format însă in mod întîmplător și nu se consolidează independent de viața economică, de schimbările istorice petrecute in patria noastră. Partidul revoluționar al clasei muncitoare a înfăptuit egalitatea deplină in drepturi a poporului romin și a minorităților naționale, a transpus in practică in țara noastră politica națională leninistă. Roadele acestei înfăptuiri sînt prezente și in viața noastră literară. Indiferent in ce limbă crează, scriitorii noștri mîilează pentru aceeași țară comună. Activitatea lor e pînă la de aceleași idei; creațiile lor aparîn întregului nostru popor muncitor, îmboșgînd tezaurul comun al literaturii unitare a Republicii Populare Romine.

Grație partidului nostru formele organizatorice ale vieții noastre literare, respectiv cadrul in care ne desfășurăm activitatea noastră literară, corespund intocmai sarcinii adîncirii continue a unității literaturii noastre și a frăției dintre scriitorii noștri. Faptul că Uniunea Scriitorilor editează mai multe reviste in limbile maghiară, germană și sîrbă confirmă această străduință.

Editurile noastre au desfășurat o activitate deosebit de pozitivă in această direcție. Putem spune că nu există o creație literară in limba romîniă, care să nu fi fost tradusă in limbile minorităților naționale, și fel, cele mai bune din operele create in limbile minorităților naționale au apărut in limba romîniă. Operele literaturii noastre, a subliniat in continuare vorbitorul, sînt strîns legate printr-o unitate puternică nu numai pe o bază tematică-ideologică comună și prin identificarea cu năzuințele milioane de oameni ai muncii, ci și prin faptul că ele ogîndesc viața nouă a poporului muncitor din patria noastră, viața oamenilor de pe meleagurile noastre și peisajele acestei țări, realitatea tot mai vie, tot mai frumoasă a țării Republica Populară Romîniă.

In viața noastră literară — a spus vorbitorul — activitatea traducătorilor a căpătat o importanță deosebită. Viața de toate zilele ne arată cit de mult sînt căutate și îndrăgite de către cititorii din rîndurile minorităților naționale, excelențele creații in proză ale lui Mihail Sadoveanu, V. Em. Galan, Aurel Mihală, Zaharia Stancu, Titus Popovici sau Marin Preda, Eugen Barbu și Francisc Munteanu, tot așa cum cititorii romîni dau o deosebită prețuire creațiilor lui Nagy István, Sütő András, Szabo Gyula, apărute in traducere rominească.

Munca comună a poporului romin și a minorităților naționale, frăția lor, apare in același timp tot mai bogată și in alegerea tematicii scriitoricești. Prezența conviețuirii frățești face parte din năzuințele cele mai fierbinți ale scriitorilor noștri, indiferent dacă dezvoltarea acestei tematicii o aflăm in romanul de mare reușită „Setea” de Titus Popovici sau in scrierile Luciei Demetrius, ori in creațiile lui Nagy István, Sütő András, Papp Ferenc sau Anton Breitenhoffer.

Partidul nostru, Comitetul său Central in frunte cu tovarășii Gheorghie Gheorghiu-Dej, acordă o atenție deosebită, marșfistă o grijă pînătească față de literatura noastră, față de scriitorii noștri.

Din cuvîntul participantilor la Conferința pe țară a scriitorilor

Demostene Botez

As vrea să dedic vorbirea mea de astăzi memoriei aceluia mare maestru al nostru care ne-a fost în frunte pînă acum trei luni de zile. As vrea să-i dedic această vorbire cum i-aș dedica un poem. O fac fiindcă nu este cu puțință ca o adunare a scriitorilor, aceia pe care i-a iubit ei în viață nemăsurat, să nu aibă prezența lui aici. Fiindcă nu este cu puțință să fie discutate problemele celui mai înalt nivel de literatură fără ca monumentală sa operă să nu ne fie o bună, cea mai bună călăuză.

Vom găsi în opera lui Mihail Sadoveanu toate problemele care sînt astăzi și care se discută aici. Vom găsi rezolvată problema conținutului, vom găsi rezolvată problema atitudinii scriitorului, vom găsi o mare poezie, care, după mine, este înzestrată și oricărui operă de proză; vom găsi limba cea mai frumoasă a poporului nostru, înțeleasă de întregul popor și vom găsi cea mai înaltă măiestrie.

Vorbitorul a arătat că proza noastră, prin îndrumarea partidului, prin energia unui tineret care s-a ridicat, a izbutit să dea un chip tuturor eforturilor din țara noastră — oamenilor noi, rezultatelor pe care aceștia le-au obținut. Referindu-se apoi la poezie și subliniind că poezia noastră este și trebuie să fie militantă, vorbitorul a luat poziție împotriva aceluia gen de poezie pornit să facă toate concesțiile concepției decadente despre literatură din Occident; nu după aceasta trebuie tinerii noștri să se orienteze și trebuie să criticăm tendința unor tineri care încearcă să facă la noi „poezie hermetică pe care nu doar muncitorul nu o înțelege, dar eu, care am 50 de ani de lucru la poezie, nu o înțeleg. Mă întreb, pentru cine se face această poezie? Pentru ce? Cui servește?”. Cei care manifestă tendința de a aprecia operele după unitățile de măsură din Apus ar trebui să reflecte la prețurile înalte de care s-a bucurat poezia noastră realist-socialistă, de pildă în Italia.

Aceia care se ocupă de poezia ermetică de care vorbeam sînt tineri și unii din ei sînt poeți de mare talent. Eu îmi fac astăzi, vorbind așa, nu o datorie de severitate față de ei, sau de admonestare de bătrîn care vrea să devină moralist. Eu îmi fac o datorie pentru chemarea lor la cel mai frumos mesaj care pot avea. Ei au și entuziasm, și tinerete, și optimism pentru a răspunde cel mai bine la cerințele romantismului vremii noastre. Nu este păcat să se piardă asemenea talente în opere sterile și fără nici un efort?

Toată această literatură este o literatură făcută pentru a epata pe cei de aceeași breaslă. Nu acesta este obiectivul care trebuie să stea în ochii și în mintea aceluia care scriu.

Să ne gândim bine pentru cine scriem și aceasta ne va da un îndreptar cum și ce să scriem. De altfel, un asemenea îndreptar noi avem în documentele Congresului al III-lea. În aceste documente se face o apreciere pozitivă a literaturii noastre, arătându-se că în ultimii ani lărgirea tematicii și îmbogățirea fondului de idei constituie cîștiguri ale literaturii noastre. Vorbitorul a amintit sarcinile trasate de Raportul prezentat la Con-

Ioan Grigorescu

Întîlnim în această sală figuri cunoscute, prieteniști, tineri scriitori pe care ne-am obișnuit să-i numim „detasamentul nostru de tineri scriitori”.

Că unii dintre ei de mult s-au afirmat ca scriitori maturi, că mulți dintre ei au dat deja opere care au trecut de mult-horare țării noastre, nu asta mi se pare lucru cel mai important. Privindu-i, vînd-nevînd îmi amintesc de unde a pornit acest detasament de tineri scriitori, ce erau cei mai mulți dintre ei acum 12—13 ani, și ce ar fi rămas poate astăzi dacă la drumul greu și spinos la care se angajau, nu simțeau alături, întotdeauna, în fiecare moment umărul partidului, al clasei muncitoare, această uriașă forță colectivă care ne-a luminat neîntrerupt calea.

După ce s-a referit la condițiile vitrege în care lucrează mulți dintre scriitorii occidentali, vorbitorul a enunțat unele probleme ale colaborării dintre scriitori și cinematografe. El a insistat asupra însemnătății scenariului în creația de filme artistice, asupra sprîmăturii pe care scriitorii sînt chemați să dea dezvoltării cinematografe. Vorbind despre scenariu la cel de al doilea Congres al Scriitorilor Sovietici, cu toată autoritatea pe care i-o dădea creația sa și importanța rol de creator în domeniul cinematografe, Ser-

Vicu Mindra

Referindu-se la critica literară, vorbitorul a arătat că, în ultima vreme, discuțiile au căpătat amploare. Totuși, a spus el, nu o dată ne-a vizitat un sentiment de insatisfacție. Urmărind de pildă răspunsurile criticilor la ancheta „Gazetei literare” ca și unele ample articole apărute în „Luceafărul”, „Tribuna” și alte publicații, am reținut pasaje valoroase și tonalitate polemică vie. Nu o singură dată am simțit însă că verva cite unul participant la discuție se epuizează în marginea unor teme minore.

Cred că la vîrsta pe care o împlineste critica noastră nouă, a venit de mult momentul să se renunțe la vîntoarea reciprocă de greseli, la bătălia lamentabilă în jurul folosirii unor cuvinte. Bineînțeles, greselile serioase de orice fel nu trebuie să fie trecute cu vederea. Publicul așteaptă însă dispute pe teme de primă însemnătate ale literaturii, la nivelul conceptelor estetice cu aplicații profunde la practica creației contemporane.

În ceea ce privește critica dramatică, ea coolește încă analiza textului sau, făcîndu-se dintr-o analiză de suprafață, cînd o altă eroare, separă într-un mod netăcut analiza textului de analiza spectacolului.

În ceea ce privește lipsa de inițiativă a criticilor, relevată de bună dreptate în darea cu seama, as vrea să subliniez că această lipsă ține tocmai de rămînerea în urmă a criticilor în ceea ce privește cunoașterea vieții.

Referindu-se la cerințele dramei de idei, vorbitorul a spus: „Drama de idei realist-socialistă nu are nimic comun cu producția intelectualistă. Dimpotrivă, cîntînd să răspundă la probleme acute contemporane, încercînd să facă acest lucru prin explorarea sufletească a oamenilor înaintați ai epocii noastre, în mod firesc drama de idei se apropie de cerințele dramei populare.”

Vorbitorul a criticat piesa „Fiicele”, într-un mod neargumentat.

În cadrul discuțiilor, mulți vorbitori au adus critici serioase cuvîntului tov. Vicu Mindra pentru lipsa lui de combativitate, pentru că nu a luat poziție față de deficiențele criticii literare.

Tudor Vianu

Vorbitorul a arătat că succesele unei literaturi se pot măsura prin valorile universale create de ea. Creațiile literare valabile sînt cele care, crescînd în realitate, locului și timpului unde au apărut, s-au înălțat destul de sus pentru a putea fi văzute de departe.

Consider că unul din succesele cele mai de seamă ale literaturii romine în anii puterii populare este difuzarea ei peste hotarele țării, intrarea ei în circuitul mondial al literaturii.

gresul al III-lea al P.M.R. și și-a exprimat nădejdea că scriitorii vor face față cu cinste misiunii ce le revine, alături de întregul popor aflat în plină muncă avîntată pentru îndeplinirea planului de șase ani. „Eu am văzut — a spus vorbitorul — chiar momentul cînd aceste planuri s-au dezbătut în Marea Adunare Națională, am văzut zeci de oameni ridicîndu-se la tribună pentru a declara că își dau angajamentul să depășească sarcinile ce le revin. Sarcina noastră trasată prin documentele Congresului al III-lea sună așa: „...opere la nivelul înaltelor exigențe artistice și ideologice ale partidului și poporului”. Sînt convins că, așa cum partidul a chibzuit matematic cînd a fixat sarcinile muncitorilor din fiecare uzină, cu aceeași înțelepciune s-au socotit și puterile noastre. Și sînt convins că forțele noastre literare, îmbogățite cu aportul variat al afitor tineri talente, vor realiza sarcina lor nobilă; dar pentru aceasta se cere lichidarea a tot ceea ce poate îndepărta pe artist de popor.

Dacă în ultimii ani noi am cîștigat mult în prezentarea vieții, a adevărului vieții este și pentru că scriitorii au muncit mai mult pentru aceasta, dar este și din faptul că victoria socialismului la noi în țară a determinat formarea conștiinței socialiste, astfel încît astăzi oriunde ne învîrtim, cu orice ne întîlnim, o facem într-un mediu, într-un climat care este al acestei vieți noi, și nici un scriitor nu poate să nu ia act de această viață, care a cuprins întreaga societate, fără a scrie o operă desușată.

Sînt încă unii care se constituie într-o castă, care atunci cînd se duc într-o întreprindere socotesc că au binevoit să „coboare” și să ia contact cu muncitorii. O fac sporadic, își constituie din aceasta un merit nemaipeșit, cu care se laudă în toate ocaziile. Nu este acesta oare un substrat, mîntoria unui substrat de castă și de individualism?

„Cercul îngust de aleși” pune, după mine, și o chestiune de limbă literară. Oricît de milostiv și generos a fi sau as vrea să fiu, totuși am să arunc și eu o mică pietricică în grădina criticilor.

Am aici o listă de cuvinte, o listă foarte interesantă. Ele sînt scoase dintr-o singură cronică literară. Am vorbit cu autorul și i-am spus: — Bine tovarășe, dar îbrăileanu a scris lucruri foarte subtile, noi am dori cu toții ca și dumneaei să scrie lucruri subtile. De ce el a putut să le spună pe limbă omenească și de ce dumneaei ai nevoie de o serie întreagă de alte cuvinte?

Știi ce mi-a răspuns unul din critici? Zice: — A! Pe atunci critica nu era o știință! Astăzi este o știință și fiecare știință își are limbajul ei! Noi înțelegem noi ne înțelegem!

Îată, cuvîntul „palpit” întrebunțat ca substantiv. Cuvinte ca: „nexus”, „empireu”, „redempțiunea”, „fatumul decăderii”, „racionarii” etc.

Referindu-se la exigențele maselor de cititori cărora le este adresată creația literară, vorbitorul a spus: atunci cînd punem mîna pe condei să ne gîndim la chipul lor, la munca pe care o fac ei la seriozitatea pe care le-o dă această muncă.

ghei Gherasimov spunea: „Consider că e foarte necesar să subliniez faptul că, cu tot specificul caracteristic artei cinematografe, cea mai importantă bază a ei rămîne literatura”.

Noi, scriitorii care lucrăm în cadrul cinematografe, a arătat vorbitorul constatînd că nici în mediul creatorilor din studio și nici în cadrul Uniunii Scriitorilor, încă nu s-a încetăținit convingerea rolului important pe care îl joacă în arta cinematografică scriitorul, autor al scenariului, al bazei dramaturgice a filmului.

Vorbitorul s-a referit la necesitatea îmbunătățirii colaborării dintre scriitori și cinematografe. În defectuoasa colaborare cu cinematografa nu e cazul să-i absolvim de răspundere nici pe scriitorii înșiși, a spus el. Unii scriitori, manifestînd insuficient interes pentru specificul creației cinematografe, au încredințat deocădă de scenarii lucrări într-un stadiu de semi-fabricat. Pe astfel de lucrări se distinge ușor amprenta muncii de mîntuală, schematic în rezolvarea sarcinii dramatice propuse, o prelucrare superficială a caracterelor, un dialog dezînat și cenușiu etc. În încheiere, el a propus înființarea unui sector sau unei comisii de dramaturgie cinematografică a Uniunii Scriitorilor.

cînd o altă eroare, separă într-un mod netăcut analiza textului de analiza spectacolului.

În ceea ce privește lipsa de inițiativă a criticilor, relevată de bună dreptate în darea cu seama, as vrea să subliniez că această lipsă ține tocmai de rămînerea în urmă a criticilor în ceea ce privește cunoașterea vieții.

Referindu-se la cerințele dramei de idei, vorbitorul a spus: „Drama de idei realist-socialistă nu are nimic comun cu producția intelectualistă. Dimpotrivă, cîntînd să răspundă la probleme acute contemporane, încercînd să facă acest lucru prin explorarea sufletească a oamenilor înaintați ai epocii noastre, în mod firesc drama de idei se apropie de cerințele dramei populare.”

Vorbitorul a criticat piesa „Fiicele”, într-un mod neargumentat.

În cadrul discuțiilor, mulți vorbitori au adus critici serioase cuvîntului tov. Vicu Mindra pentru lipsa lui de combativitate, pentru că nu a luat poziție față de deficiențele criticii literare.

Amintind că la Biblioteca Academiei R. P. Romine se elaborează în prezent bibliografia generală a literaturii romine, care va cuprinde și datele referitoare la răspîndirea ei în străinătate, vorbitorul a citat unele din aceste date: I. L. Caragiale este actualmente tradus în 24 de limbi, cu 73 de titluri, dintre care 55 au fost traduse după 23 August 1944. De la 1952 încoace, Ion Creangă a fost tradus în 10 limbi, cu quasi totalitatea operelor lui; Sadoveanu a fost tradus în

străinătate, de la 1949 înainte, de 29 de ori; începînd din același an, romanele lui Zaharia Stancu au fost traduse în 30 de limbi.

De curînd am citit în limba germană, apărute la Viena, frumoasele traduceri ale lui Alfred Sperber din lirica lui Arghezi. Marele poet spaniol Rafael Alberti a publicat la Buenos Aires versiunea lui după Mihail Eminescu, într-un volum de peste 300 de pagini. Colegul nostru Szemler Ferenc a făcut cunoscut ungrilor lirica lui Al. Macedonski. Zilele trecute mi-au căzut ochii într-o librărie pe traducerea maghiară a poeziilor lui Bacovia. Zoltán Frányó a publicat de curînd un din operele cele mai de seamă ale vieții sale, traducerea integrală a liricii lui Eminescu în limba maghiară.

Francezii și germanii pot citi acum romanele lui Jean Barj, G. Călinescu, Camil Petrescu, Ion Marin Sadoveanu. Versurile lui Mihail Beniuc au fost traduse în limba franceză, germană, rusă și poate și în alte limbi. Au apărut în limbi străine lucrările lui Titus Popovici.

Publicații periodice de mare notorietate au consacrat numere întregi literaturii romine. UNESCO va publica încă în cursul acestui an o antologie a prozei rominești. În lista comemorărilor recomandate de Consiliul Mondial al Păcii a fost trecut și marele nostru I. L. Caragiale, cu prilejul împlinirii unei jumătăți de veac de la moartea lui.

Piesa rominească s-a jucat pe toate scenele lumii, nu numai ale lui I. L. Caragiale, dar și ale marilor: Mihail Sebastian, Horia Lovinescu și Al. Mișu.

Căror împrumuturi li se datorează acest fenomen: intrarea literaturii romine în circuitul mondial? Mai întîi faptul că țara noastră face parte din lagărul mondial socialist. Mai întîi țările acestui lagăr s-au deschis operelor rominești. Uniunea Sovietică stă în fruntea tuturor țării. Aici interesul științific și curiozitatea cititorilor de literatură romină este

Florian Păunescu

SECRETARUL COMITETULUI DE PARTID AL UZINELOR „23 AUGUST”

În numele colectivului de muncă al uzinelor „23 August”, vorbitorul a adus un salut calduros Conferinței pe țară a scriitorilor. O carte bună, cu caracter profund educativ, a arătat foarte căutăți atunci cînd muncitorul nostru se regăsește ca erou în scrierile literare.

În ziua noastră sînt peste cinci mii de cititori permanenți, care în anul trecut au citit peste optzeci și opt de mii de opere. Sînt de reținut interesul și preocuparea din ce în ce mai mari, ale muncitorilor noștri față de lucrările beltristice.

Această preocupare, această sete de cultură, nu ne poate fi satisfăcută de citiri de scrieri de calitate, la înălțimea conștiinței socialiste pe care muncitorii noștri o manifestă în realizarea sarcinilor de producție și în societate.

Pe linia sprîmăturii și a ajutorului reciproc vreau să amintesc că noi, prin întîlnirile organizate între scriitori și cititorii uzinei noastre am obținut unele succese. La cele zece înfîliri care au avut loc anul trecut, muncitorii noștri au primit cu multă căldură în mijlocul lor pe scriitorii ce ne-au vizitat, cînd ca astfel de manifestări să aibă loc cit mai des.

As vrea să atrag atenția dv. asupra unui aspect foarte frecvent în uzina noastră și în toate întreprinderile din patria noastră. Sînt muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari care, de la eliberare, an de an, lămăd de lămăd, și de zi, și de noapte, se ocupă de învățarea, luptă pentru o calitate superioară a produselor, sînt exemplu pe locurile lor de muncă. Dar ceea ce este mai important, deoarece această atitudine față de muncă este din ce în ce mai largă, este

Al. I. Ghilia

Documentele de partid apărute în acest timp — a arătat vorbitorul — prezintă un ajutor prețios pentru întregul nostru front ideologic, dîndu-ne posibilitatea să înțelegem mai profund însăși esența contemporaneității a noilor relații umane, a procesului intim și complex de transformare a conștiințelor.

Un scriitor, oricît de înzestrat ar fi, după o muncă de o viață la masa de lucru, izbuteste să minuiască destinul a zece sau o sută de eroi. De curînd am avut prilejul de a ne afla în mijlocul citorva mii de eroi surprinzători, cărora un romancier de geniu le-a schimbat destinul. Mă refer la Conferința pe țară a colectivităților. Numele romancierului nu mai e nevoie să-l spun. Acest romancier îndeamnă pe scriitor să ia ca model în creația lor chipul spiritual al acestor admirabili eroi.

Ce ne împiedică totuși, uneori, să fim la înălțimea acestui îndemn, de fapt sarcina principală a intelectualității noastre? Scriitorii organici legați de lumea satului prin formația și scrisul lor au sentimentul că stăpînesc de la sine complexitatea fenomenului revoluționar al transformării socialiste a agriculturii. Vorbitorul a amintit că scriitorul clasic al colectivității, Mihail Solohov, este de părere că acela care vrea să scrie ceva de valoare în acest domeniu trebuie să aibă, printre altele, cel puțin cunoscîntele unui inginer agronom raional; avem scriitori care s-au pregătit temeinic și în acest domeniu. Ritmul schimbărilor petrecute la țară în actuala etapă de desăvîrșire a construcției socialiste, cînd în următorii doi, trei ani se va încheia procesul de colectivizare — este de natură să contracțeze părerea noastră că avem în sine problema țărănească, indiferent de etapa ei și că asta ne-ar fi de-ajuns.

Operativ, reportajul a consemnat literar o mare parte din problemele noi ale fenomenului sătesc din ultimii ani. Dar oricît de prompt și valoros ar fi reportajul, el nu poate acoperi vastă frescă socialistică, multitudinea de aspecte, contradicțiile și frumusețea însăși a luptei. Trebuie făcut deci saltul calitativ către romanul actualui etape, mai con-

atî de mare încît nu va trece mult pînă cînd toate operele de seamă ale literaturii noastre vor avea versiunea lor în limba rusă și în celelalte limbi ale republicilor unionale.

A doua împrejurare care asigură fenomenul sennal al este creșterea spre libertate și independență a tuturor poezilor lumii, în condițiile luptei împotriva imperialismului. Opere de mare însemnătate artistică și științifică au apărut și au apărut de fapt în toate punctele lumii produse de genii tuturor poezilor. Este o idee care se impune chiar în țările care, în trecut, priveau cu oarecare superioritate condescendență către cultura popoarelor mai puțin numeroase. De aceea, literatura romină a devenit obiect de studiu în multe universități ale Europei occidentale.

Analizînd cauzele difuzării mondiale a literaturii romine, cred că noi, scriitorii, trebuie să exprimăm grațitudinea noastră conducerii culturii a țării, Partidului Muncitoresc Român și ornelor guvernamentale care au susținut și au creat condiții favorabile operei de răspîndire internațională a literaturii romine. În aceste împrejurări a stat de veghe un gînd închinat înălțării patriei și conștiinței limpede a unei conduceri luminate, conștiința că o cultură națională atinge treapta ei cea mai înaltă atunci cînd slujește omenirii întregi.

În încheiere, vorbitorul a arătat că fenomenul difuzării mondiale a literaturii romine este o dovadă a obligației de a intensifica legăturile cu străinătatea. Scriitorii li revine obligația de a crea opere cit mai caracteristice pentru poporul nostru în faza actuală a dezvoltării lui. Universalitatea operei este garantată de particularitatea ei. Străinătatea nu se va interesa niciodată de opere palide, fără rădăcini adînci, nesuflete de sufletul unui popor și de luptele lui. Ne trebuie deci erou adînci, dar și opere de mare perfecțiune artistică.

La noi în uzină au venit mulți scriitori, au scris despre oamenii noștri, despre felul cum muncesc, despre viața lor, a spus vorbitorul. El și-a exprimat apoi regretul pentru faptul că tov. Horia Lovinescu, venind în uzină dar documentîndu-se superficial, n-a reușit să oglindească veridic în piesa sa realitatea atît de bogată a uzinei.

Muncitorilor din uzina noastră le place mult să citească poezie. Le plac imaginile frumoase. Numai că unele poezii le oferă niște imagini cu totul de neînțeles. De pildă, cu citeva săptămîni în urmă s-a apărut, mi se pare în „Gazeta Literară”, o poezie care se cheamă „A intră o doamnă în sat”. Poetul vrea să spună că s-a electricizat încă un sat și își alege ca simbol al răspîndirii lumii, „doamna”. Să nu înțelegem că noi am cere poetului să-și aleagă număidecat ca simbol o agitație sau măcar o deputată! Muncitorii cer poeziei să fie poezie adevărată.

Să știți că muncitorii sînt judecători imparțiali. Cînd apreciază o carte, ei nu se uită nici la tirajul în care apare, nici la prețul volumului.

În orele lor de odihnă, de multe ori sînt în noaptea, muncitorii stau la sfat cu dv., vă citesc gîndurile, iubesc împreună cu dv. ceea ce este frumos și urăsc ceea ce este de urt. De aceea cînd scrieți, gîndiți-vă mai mult la cei despre care scrieți și la cei pentru care scrieți. Cunoașteți-i bine.

În urma colectivizării, lupta dintre vechi și nou pe tărîmul conștiinței pătrînde aspecte inedite, se formează un om nou și la generație veche mentalitate țărănească se schimbă pe toate planurile. Optica generală se schimbă, evoluează concepția despre frumos, munca eliberată de exploatare dezlănță energiile și potențele sufletești ale omului, înfrumusețîndu-le.

Printre exemplele citate în această privință, vorbitorul s-a referit la faptul că întărirea economică a unor gospodării colective impune la un moment dat mecanizarea muncilor agricole și, ca o consecință, renunțarea la cat. Dar atunci cînd un scriitor a atacat într-un scenariu o asemenea problemă, s-au găsit niște tovarășii în centrul Bucureștiului, la cinematografele care au susținut că această problemă ar fi născocită, caî fiind folositor. Dar în ultimă instanță viața este cea care hotărăște destinul și valoarea operelor literare: s-a văzut că la gospodăriile din Tîbucani s-a petrecut un fapt asemănător, și cei care fuseseră în dezacord cu scenariul, au trebuit să se incline în fața logicii vieții.

Partidul a încurajat neconținut critica deschisă, principială, îndemnîndu-l pe scriitor să abordeze în spirit partinic, curajos, problematica actualității. Personal am simțit acest sprîjin: cînd, după apariția romanului „Cuscirii”, cineva în mod dogmatic a încercat să pună la îndoială argumentele cărții, partidul a dat aprecierea obiectivă a strădaniilor mele. Într-un fel sau altul, în afară de îndrumarea generală ideologică, fiecare din noi a simțit ajutorul partidului. Promovarea literaturii realist-socialiste în care personalitățile se desăvîrșesc de la carte la carte, de la poem la poem, de la piesă la piesă, partidul asigură cîmp deschis activității literare.

Responsabilitatea pe care ne-o impun îndrumarea, sprîjinul, ocrotirea, dragostea partidului față de fiecare dintre noi face ca arpile noastre să se desfacă larg, pentru ca toți să ne ridicăm la înălțimea la care el ne cere să fim.

Eugen Barbu

mulți, efortul formidabil de a introduce în climatul artei respirația puternică a eroului cel mai însemnat al timpului nostru: muncitorul, adică exact lucrurile cu care noi ne mîndrim cel mai mult. Putem spune că adeviziunea tuturor scriitorilor

rilor la realismul socialist este consecință firească a faptelor extraordinare săvîrșite de poporul nostru în acești ani. Numai cine n-a trăit înclăștarea și lupta cu ceea ce se numește atît de palid vechiul, nu poate înțelege că literatura alcovului, a unei boeme nu mai pot fi posibile. Cînd un public vast și proaspăt ia cu asalt bibliotecile publice și librăriile, cîntînd cărțile în care s-a recunoscut, ar fi stupid să-i oferi zarzavat ambalat între două coperi. Unele recente constatări cu cititorii din uzine au adus în paginile revistelor noastre accoșuri semnificative. Noul consumator de literatură este pretențios și o spune răspicat: Cine are urechi de auzit s-audă!

Referindu-se la lipsurile criticii literare, vorbitorul a spus:

Prietenui cel mai apropiat și al scriitorului și al omului care citește s-a dovedit în ultimii ani o ființă slabă și i se recomandă cu insistență tonul principialității. Cu o figură de stil, grădinarul și-a cam uitat meseria! Ascultînd pe unii vorbitori ne-am întrebare de ce se menajează cu prudență, în loc să dezvăluie principial, în fața tuturor, unele lipsuri care mai dăinuiesc în munca noastră. Dacă am lua numai cuvîntul tov. Silviu Iosifescu, președintele comisiei de critică, am avea măsura slăbiciunilor acestui compartiment literar. S-a încercat să se plutească în vag, să se facă o evadare dintr-un mizor, problema celor mai arzătoare cu o canoană care ne îngrijorează. Nu e oare o formă de apologetică și așa ceea ce prudentă în fața unor opere semnate cu nume ilustre, dar care conțin mari balasturi? Nu e o formă de talmiere „prietenescă” acel nod în papură găsit numai unora și închiderea dintr-un ochi în fața altora? Nu s-a ivit oare un fel de prietenie neprincipială a unor critici față de unii scriitori? Cauza principală a ceea ce critica noastră literară ar trebui să se dedice nu mi se pare a fi aceea de a stabili clasamente, și ele cu vremea poate contestabile, ci de a promova acele cărți pătimate și valoroase dedicate clasei muncitoare, dedicate conștientului ridicării sufletului a poporului nostru.

Între trecutul nostru congres și actuala conferință pe țară, romanul și, mai recent, nuvela și schița au cunoscut o înflorire considerabilă. Lucrul este firesc. Realitățile excepționale solicită pana și asta ceea ce are de a spune, generațiile de artă. Reportajul, gen urgisit în trecut și socotit pe nedrept un fel de cenușă de literatură, a cunoscut mari biruințe.

Din nefericire, la edituri și chiar în concepția unor critici literari stăruie prejudecata că numai epica de întîndere merită o atenție deosebită. Credeți-mă, în trece de pagină genială și un lung roman obositor, așa recitiți la nesfîrșit primul lucru!

S-a observat de la o vreme o tendință

de a se observa de la o vreme o tendință

de a se observa de la o vreme o tendință

de a se observa de la o vreme o tendință

Succesele ultimilor ani sînt ale noastre și avem tot dreptul să ne mîndrim cu ele. Dar ele se datoresc, în același timp, poporului muncitor, care sub conducerea partidului își construiește o viață fericită. Iar dacă pentru succese trebuie să mulțumim partidului, creator al revoluției culturale, mă întreb ce ne facem cu eroile, cu nonvalorile, cu păcatele care încă mai rod periferia literaturii noastre. Pentru aceasta trebuie să „mulțumim” influențelor educației burgheze. Ele trebuie extirpate din armoniosul nostru front literar.

De la întîlnit Congres al Scriitorilor încoace, poezia noastră s-a dezvoltat pe linia maturizării realismului socialist. E vorba de un salt de calitate lesne de constatat, un salt care se referă la tematica cu mult mai profundă și mai variată, la ținuta artistică cu mult mai apropiată de antologii. Cărțile maestrului Arghezi dintre care ultima, „Frunze”, constituie un înalt exemplu de tinerete fără bătrînețe și viață fără de moarte, sînt dintre dovezile hotărîtoare în acest sens. Pe aceeași linie a colocoluului cu timpul și a refuzului bătrînitii se situează volumul „Materia și visele” de Mihail Beniuc. Un succes al acestui răstimp sînt și cărțile lui Miran Radu Parvulescu. În continuarea vorbitorul a citat și alte succese obținute de poezia noastră, printre care versurile Mariei Banu, ale lui Eugen Jebeleanu, Marcel Bredașu, Dan Deșliu, și a relevant maturizării unor tineri poeți ca Ion Brad, Aurel Rău, Ion Horea, Tiberiu Utau.

Articolul din „Știința” îndreptat împotriva spiritului apologetic a adus contribuție de seamă literaturii de astăzi. Dacă trebuie să renunțăm la individualismul și preocupările burgheze, este tot atît de adevărat că trebuie să renunțăm și la susceptibilitatea mic burgheză, la atitudinea de mimoză senzitivă.

Avem o tînară gardă a poeziei, ale cărei succese sînt de atacarea cu curaj și artă a temelor de căpetenie ale realității noastre socialiste. Atunci cînd aceste poezii sînt de metoda lămoasă și cădăruitoare a realismului socialist, rezultatele sînt dintre cele mai bune. Aceasta este adevărul moderat și poezic.

S-a adăugat însă cuvîntului modern un leam, făcîndu-l mișcare literară specială. Firește că azi nu se pot scrie versuri ca poezii Văcărești. Noi nu trebuie să fim înglobați tradiției, ci tradiția trebuie înglobată modernității noastre. Spun acestea gîndindu-mă la articolul lui Victor Felea, intitulat sonor: „Confruntare cu exigențele epocii”. Felea ierarhizează poezii ca în armată, de la frunța la general, luîndu-și mult prea devere sarcina posterității. Poezii sînt trecute, ca elementele chimice în tabloul lui Mendeleev, fiecare în pătratele lui. Din nou se aruncă oprobriul de „tradiționalism” unor poezii pentru simplul motiv că ei nu scriu în duhul „Stelei”, astfel încît diversitatea stilurilor în realismul socialist este inocuită cu patul lui Procust. Ceea ce m-a mirat imediat după lipsa de modestie a criticului este felul fals, neștiințific în care este tratat tradiționalismul, numai și numai prin stil, deci prin formă. Dar poezii citate de Victor Felea ca moderni dau dovadă de un „tradiționalism” care prin recordul de se îndepărtează de prezent pînă în cele mai turburătoare orizonturi ale trecutului. Pînă la transumanță, pînă la sciifi, pînă la sarmazi.

de lăfire a acțiunii, o dilatare a frazei care aduce o limbujie pe hirtie. Umflarea dialogului prin repetiția biblică a cuvintelor, scotocirea exagerată în memoria eroilor și altorii punerea cap la cap a basmelor rominilor nu fac decât plit-tisească pe cititor, să scumpească volumele și să risipească hirtia.

De acord — a spus vorbitorul — și Solohov a scris 4 volume, dar ele aveau titlul „Pe Donul liniștit”. Nu cerem lămitare epici, strîngerea prozei în corsete fixe.

S-a ivit primejdia fotografierei așa-zis obiective a realității. Personajului din care schiță sau roman își face mazărea fină, fumează „Mărășești” și citește „Sportul popular”. Ei, și? Un țărăn își aduce aminte de poveștile cu țărni, spuse de o bunică limbută și acțiunea unui roman stagnează de la pagina 26 pînă la 457. Vorbitorul a criticat tendința unor autori de a umple pagini cu detalii ne-semnificative, sub pretextul analizei psihologice.

După cum știm, nu dimensiunile și rețetele aduc trîmful. Este vorba numai de cît combustibil se consumă, cîtă conștiință artistică se află în ceea ce este înțeles. Hirtia care sudoare și ar fi nedrept să nu legitimăm și ocupația forțării cuvintelor, obligatorie în anii noștri măreți. Partidul cere oamenilor muncii din toate domeniile de activitate, pe bună dreptate, produse de calitate. De ce scriitorii ar fi scutiți de această obligație de onoare?

ULTIMELE STIRI

ULTIMELE STIRI

ULTIMELE STIRI

ULTIMELE STIRI

DE PESTE HOTARE

Pentru încheierea cât mai grabnică a unui acord în problema încetării experiențelor nucleare

Declarația guvernului sovietic citită la conferința de la Geneva

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul sovietic consideră necesar să atragă atenția asupra faptului că puterile occidentale creează pericolul ca tratativele de la Geneva cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară să fie definitiv zădărnice, se spune în declarația guvernului U.R.S.S. citită la 26 ianuarie de S. Tarapkin, reprezentantul U.R.S.S. la conferința de la Geneva în problema încetării experiențelor cu arma nucleară.

După cum se arată în declarație, guvernul sovietic va lupta și de acum înainte pentru realizarea cât mai grabnică a unui acord care să scape popoarele de pericolul experiențelor cu arme nucleare. În acest scop el este gata să continue actualele tratative de la Geneva.

Este evident că puterile occidentale intenționează în fond să torpileze tratativele tocmai într-un moment când Uniunea Sovietică, încercând să scoată conferința de la Geneva din impas în care se află din cauza puterilor occidentale, a prezentat noi propuneri constructive care permit rezolvarea în cel mai scurt timp a acestei importante probleme internaționale.

Formulându-și propunerile, guvernul sovietic a ținut seama de recentele declarații ale președintelui S.U.A., Kennedy, și ale primului ministru al Marii Britanii, Macmillan, care sînt dispuși să accepte înțelegerea experiențelor cu arme nucleare în atmosferă, sub control național.

Cu toate că propunerile sovietice au fost elaborate în conformitate cu poziția puterilor occidentale, se subliniază în declarația guvernului sovietic, S.U.A. și Anglia se eschi-

vează de aproape două luni de la un răspuns. În acest timp S.U.A. au accelerat ritmul efectuării experiențelor subterane cu arme nucleare.

De conveniță cu Anglia, Statele Unite au început ample pregătiri în vederea efectuării unor experiențe cu arma nucleară în atmosferă. În lumina acestor fapte nu este greu de înțeles motivul pentru care S.U.A. și Anglia au respins noile propuneri sovietice, lucru pe care l-au declarat la 16 ianuarie, și intenționează să nu mai participe la tratativele de la Geneva.

De fapt, S.U.A. și Anglia vor acum să scape de tratativele de la Geneva pentru a avea definitiv mină liberă în vederea desfășurării absolut nestingherite a curselor înarmărilor nucleare.

După cum se menționează în declarația guvernului sovietic, propunerile S.U.A. și Angliei ca discutarea problemei încetării experiențelor cu arma nucleară să fie transferată Comitetului celor 18 state cu privire la dezarmare, urmăresc să abată atenția Comitetului de la principala sa sarcină, elaborarea unui acord cu privire la dezarmarea generală și totală și, totodată,

găduinței pe care autoritățile franceze o manifestă față de activitatea teroristă a asasinilor din O.A.S. și cere pedepsirea vinovaților.

La 26 ianuarie huliganii din O.A.S. au făcut să explodeze o bombă puternică la sediul Federației P. C. Francez din orașul Beauvois (departamentul Oise). Explosia a distrus în întregime localul. Au fost pricinuite, de asemenea, mari pagube materiale caselor vecine.

Huligani fasciști atacă sediile P. C. Francez

PARIS 26 (Agerpres). — În noaptea de 25 spre 26 ianuarie un grup de huligani fasciști au săvîșit un atac banditesc asupra sediului Partidului Comunist Francez din suburbia parizană Neuilly. Aproximativ cu un automobil de sediul P. C. Francez, bandiții din „Organizația Armată Secretă” (O.A.S.) au deschis foc de arme automate asupra clădirii.

Populația suburbiei Neuilly protestează cu indignare împotriva in-

găduinței pe care autoritățile franceze o manifestă față de activitatea teroristă a asasinilor din O.A.S. și cere pedepsirea vinovaților.

lor clasei muncitoare și ale democrațiilor în lupta comună pentru a pune la respect pe ucigașii fasciști, pe inspiratorii și complicii lor, pentru a se obține efectuarea unei epurări în armată, poliție și în aparatul de stat, pentru a se asigura securitatea organizațiilor democratice și a activiștilor lor, pentru a se obține pacea în Algeria.

Declarația Biroului Politic al P. C. Francez

PARIS 26 (Agerpres). — Biroul Politic al Partidului Comunist Francez a dat publicității o declarație în care arată că scopul acțiunilor criminale ale fasciștilor din cadrul „organizației armate secrete” este de a face populația franceză să se teamă să-și manifeste o poziție față de aceste acte bandițiste. Declarația subliniază că, în timp ce fasciștii din O.A.S. se bucură de o îngăduință tot mai scândaloasă din partea armatei și poliției, mișcarea antifascistă din Franța este înăbușită cu brutalitate de autoritățile franceze.

Demascînd manevrele scizioniste ale liderilor socialiști de dreapta ca Guy Mollet, ale liderilor partidului radical și ai altor câteva grupuri politice care împiedică unirea forțelor democratice, Biroul Politic al P.C.F. arată că, implicit, ei contribuie prin atitudinea lor la înfăptuirea scopurilor criminale ale O.A.S.

Unicul mijloc pentru a se bara calea fascismului, arată declarația, îl constituie unirea tuturor forțelor

Dedesubturile tranzacțiilor de armament anglo-vest-germane

Plecarea la Bonn a unei delegații engleze conduse de Henry Brooke, adjunct al ministrului finanțelor, în vederea obținerii de noi comenzi de armament din partea R. F. Germaniei aduce din nou în atenția opiniei publice tranzacțiile anglo-vest-germane în chestiunile militare. După cum se știe, această tranzacție au constituit unul din principalele subiecte ale convorbirilor dintre Macmillan și Adenauer de la 9 ianuarie; actualele negocieri anglo-vest-germane au loc în urma hotărîrilor luate atunci.

Despre ce este vorba? Din declarațiile oamenilor politici și ziarelor de toate orientările reiese că pentru Anglia cheltuielile uriașe pe care le impune participarea la bătăliile militare de tip N.A.T.O. precum și propria ei politică imperialistă, au ajuns o povară insuportabilă. „Marea Britanie nu poate face față obligațiilor sale”, scrie zărilor „Times” într-un comentariu consacrat convorbirilor de la Bonn. Numai întreprinderea „trupelor de pe Rin”, adică a unităților britanice aflate în Germania occidentală, înseamnă o scurgere anuală din bugetul englez a 70-80 milioane lire sterline. Aceasta se adaugă bine înțelesele cheltuieli capitale ale înăcrucului buget militar englez în întreprinderea trupelor din Orientul Mijlociu, din Extremul Orient, alimentarea costisitoarelor înarmări nu-

cleare etc. Întrucît economia engleză a început să gîfite sub această povară, ceea ce se exprimă și prin slăbirea poziției lirei sterline (ca și a dolarului) pe piața capitalistă mondială, guvernul conservator a hotărît să ceară aliaților săi vest-germani să acorde Angliei un ajutor financiar sub forma sprijinirii comenzilor de armament ale

lor Angliei. Sosirea la Londra, la 25 ianuarie, a lui Erhard, ministrul vest-german al economiei, și convorbirile sale cu Selwyn Lloyd, ministrul de Finanțe britanic, și cu Macmillan sînt puse de comentarii de presă în legătură cu impasul ivit în tratativele de la Bonn. Totodată convorbirile se vor referi la o fîrghială de și mai mare amploare, aflată în curs între Anglia și R.F.G., cu privire la cererea de aderare a Angliei la „piața comu-

Tranzacțiile de armament sînt un domeniu în care răbunesc cu tărie contradicțiile dintre diferitele grupuri monopoliste interesate. Guvernul britanic și patronii trusturilor care stau în spatele său sînt îngrijorați, îndeosebi pentru că Statele Unite și-au putut ușura înaintea Angliei problemele balanței lor de plăți prin obținerea de comenzi mari și grase de materiale de război din partea Germaniei occidentale. Aceasta reduce însă posibilitățile de a se realiza ca și cum la Bonn un acord care se corespunde în întregime așteptărilor Londoni.

Temerile negociatorilor englezi se bazează pe știrea potrivit căreia, cu prilejul vizitei sale la Washington, Adenauer a încheiat un contract secret cu Statele Unite pentru livrarea de arme în valoare de 500 milioane lire sterline. În această privință zărilor „Daily Express” a scris: „Guvernul britanic este lăsat de această afacere pentru că Anglia i se promisișe o mare parte din aceste comenzi”.

În continuare zărilor arată că, deși americanii cheltuiesc numai de patru ori mai mult decât britanicii pentru menținerea trupelor lor în Europa, comenzile de armament pe care le-au primit din partea Bonnului sînt de zece ori mai mari.

Un alt ziar conservator din Anglia, „Daily Telegraph” e-a plins de asemenea de faptul că „siguranța atacare de arme, încheiată recent între Germania occidentală și America, ne lipsește de o ocazie sigură de a ciștiga mărcile de care avem nevoie”.

„Daily Express” dezvoltă alt aspect al disensiunilor care există

Playa-Giron — un avertisment permanent pentru agresori!

Discursul lui Osvaldo Dorticos la Punta del Este

PUNTA DEL ESTE 26 (Agerpres). — Presa Latina transmite: „Indiferent de sancțiunile care s-ar adopta împotriva Cubel la această conferință, poporul cuban va lupta pe viață și pe moarte pentru libertate și independență, împotriva oricărui dușman, oricît de puternic ar fi el” — a declarat Osvaldo Dorticos la ședința din 25 ianuarie a miniștrilor Afacerilor Externe ai țărilor membre ale O.S.A.

Playa-Giron trebuie să fie un avertisment permanent pentru toți cei care urzesc planuri de noi agresiuni împotriva patriei mele, domnilor miniștri. Cuba nu va căpușta revoluția cubană nu poate fi nimicită.

Dacă, în ciuda acestui avertis-

ment, agresivitatea se va repeta, răspunderea pentru ea o va purta nu numai guvernul care a pornit agresiunea, ci și toți acei care au fost inspiratorii ei.

Șeful delegației cubane a spulberat afirmațiile unor delegații după care Cuba ar prezenta un pericol pentru continentul american. Dorticos a subliniat că țara sa respectă regimurile economice și sociale ale celorlalte țări de pe continent și cere ca și calea aleasă de ea să fie respectată.

Nu Republica Cuba, a spus el, amenință independența și pacea țărilor de pe continent, ci imperialismul american care asuprește masele populare și care încearcă să-și mențină influența în țările independente.

S.U.A. nu reușesc să întrunească majoritatea necesară

PUNTA DEL ESTE 26 (Agerpres). Cuvîntările rostite vineri la conferința O.S.A. arată că încercarea S.U.A. de a izola Cuba revoluționară printr-o blocadă economică și politică nu este sprijinită decît de reprezentanții citorva republici latino-americane în majoritate ale Americii Centrale. Aceste țări au de pus un proiect de rezoluție cerînd aplicarea de sancțiuni severe împotriva Cubei, ruperea relațiilor diplomatice, consulare și comerciale cu ea etc.

Pe masa secretariatului a mai fost de pus un proiect de rezoluție al Boliviei care cere conferinței să reafirme principiile autodeterminării popoarelor și neintervenției în treburile interne.

Acest principiu a fost sprijinit de ministrul Afacerilor Externe al Republicii Haiti, Rene Chalmers. Confirmînd poziția adoptată de guvernul brazilian față de Cuba, un membru al delegației braziliene a declarat din nou că Brazilia se opune adoptării oricărui fel de sancțiuni împotriva Cubei și că atare va vota împotriva excluderii Cubei din O.S.A.

Correspondentul agenției Associated Press relatează că în cursul zilei de vineri secretarul de Stat Dean Rusk a desfășurat o febrilă activitate de culise, întinzîndu-și presiunile asupra celorlalți participanți.

Correspondentul adaugă că „se vorbește de perspectiva unui impas” întrucît S.U.A. nu au reușit pînă acum să întrunească cele 14 voturi necesare adoptării unei rezoluții.

Puternice manifestații de solidaritate cu Cuba revoluționară cîntănuă să abia loc în Uruguay, Mexic, Guatemala, Peru, Venezuela și alte țări ale Americii Latine. În fotografie: Aspect de la o mare demonstrație din Santiago de Chile.

Să fie îndeplinite rezoluțiile Consiliului de Securitate în problema Congoului

U.R.S.S. a cerut convocarea de urgență a Consiliului de Securitate

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 ianuarie reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., V. A. Zorin, a roșit președintelui Consiliului de Securitate, Patrick Dean, o scrisoare în care, din însărcinarea guvernului sovietic, roagă să se convoace de urgență Consiliul de Securitate pentru examinarea problemei cu privire la îndeplinirea rezoluțiilor Consiliului de Securitate din 24 noiembrie 1961 privind problema Congoului.

La 24 noiembrie 1961, se spune în scrisoare, Consiliul de Securitate a adoptat o rezoluție în legătură cu problema Congoului care prevedea adoptarea unor măsuri hotărîte împotriva regimului separatist al lui Chombe și a mercenarilor lui străini, în scopul de a se împiedica secesiunea Katangă și de a se asigura unitatea și integritatea teritorială a Republicii Congo.

Deși de la adoptarea de către Consiliul de Securitate a rezoluțiilor menționate cu trecut mai mult de două luni, această rezoluție nu este îndeplinită din cauza rezistenței făcătoare a anumitor puteri coloniale care au interese în Katanga. În ciuda indicațiilor Consiliului de Securitate de a se lua măsuri energice folosindu-se la nevoie forța pentru îgnorarea mercenarilor străini, operațiunile militare ale

O.N.U. au fost complet întrerupte, cu toate că cererea cuprinsă în rezoluția Consiliului de Securitate de a fi îgnorîți mercenarii și de a fi lichidate focarele de amestec colonial în treburile interne ale Congoului nu a fost îndeplinită.

După cum arată faptele, reprezentantul monopolurilor străine, Chombe, ignorază hotărîrile O.N.U. și continuă să meargă pe linia separării Katangă de Congo. Cu al se duc „tratative”, i se lasă la dispoziție bandele armate de mercenari, de fapt i se dă posibilitatea să primească din alte țări, care nu se sîlesc să încalce fășiș hotărîrile Consiliului de Securitate, armament nou și completarea forțelor armate.

În scrisoare se arată că tendința guvernului central al Congoului spre respingerea cât mai rapidă a Katangă și a Republica Congo și asigurarea puterii reale a guvernului central în această provincie întîmpină tot felul de piedici și este de-a dreptul sabotată de forțe din afară care se amestecă din ce în ce mai fășiș rușine în treburile Congoului.

Ținînd seama de cele expuse mai sus, din însărcinarea guvernului sovietic va rog să convoaci de urgență Consiliul de Securitate pentru a examina problema îndeplinirii rezoluțiilor Consiliului de Securitate din 24 noiembrie 1961 privind problema Congoului.

Viața lui Antoine Gizenga este în primejdie

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul sovietic de solidaritate cu țările Asociei și Africii a dat publicității la Moscova o declarație în care în numele a milioane de oameni sovietici cere să se pună capăt imediat oricăror acțiuni care prezintă o primejdie pentru viața și libertatea lui Antoine Gizenga, prim-președinte al Consiliului de Miniștri al Congoului.

În încheierea declarației se spune: „Viața lui Antoine Gizenga trebuie să fie salvată!”

LEOPOLDVILLE 26 (Agerpres). — La 25 ianuarie cancelaria pri-

mului-ministru al guvernului central congolez a negat că Gizenga s-ar afla sub stare de arest preventiv, afirmînd că deținerea acestuia în tabăra „Binza”, aflată sub controlul parașutiștilor mobuțiști, este „o măsură luată pentru asigurarea securității sale”.

Potrivit textului comunicatului, „Gizenga poate să fie vizitat în orice moment de membrii familiei sale, însă a declarat că nu dorește să fie vizitat de nimeni în afară de mama și sora sa”.

Comunicatul a fost primit cu foarte multă rezervă în cercurile progresiste ale capitalei congoleze.

Să se asigure independența poporului angolez

Cuvîntarea reprezentantului R. P. Romine la Adunarea Generală a O. N. U.

NEW YORK 26 (Agerpres). — În ședințele sale plenare Adunarea Generală continuă discutarea problemei Angolei. Delegații care au luat cuvîntul în dimineața zilei de 25 ianuarie au cerut ca O.N.U. să ia măsuri mai active pentru a pune capăt represiunilor sîngeroase ale lui Salazar în Angola. Printre vorbitori s-a aflat Mihail Hașeganu, reprezentantul R. P. Romine.

Problema Angolei pe care o dez-

batem în prezent, a declarat el, constituie una între problemele cele mai acute mai explozive ale vieții internaționale actuale.

Majoritatea delegațiilor care și-au exprimat de la seară tribună atitudinea față de problema Angolei au scos în evidență aspectele îngrozitoare ale opruniții și terorii care domnesc în această colonie portugheză. Nuruul victimelor prezintă aproape cea de sută din totalul populației autohtone din Angola. Numeroase sate sînt arse sau distruse, există ca 180.000 de refugiați etc.

Vorbitorul a ătat că guvernul portughez a comitat împotriva populației autohtone peste 30.000 de soldați, un mare număr de tancuri și avioane și tot arsenalul pe care Portugalia a primit din partea N.A.T.O. El ieltuiescă circa 1.700.000 dolari peptămintă pentru susținerea acestor zăburi colonialiști, ceea ce reprezintă total peste 25 la sută din buget anual de cheltuieli al Portugaliei. Pe diferite căi Portugalia obține colonii sale un venit anual deca 700 milioane dolari adică aproximativ o treime din tot venitul național.

După părerea sa, a spus M. Hașeganu, problema Angolei rămîne o problemă pune în pericol pacea și stabilitatea internațională: această plămă nu poate fi rezolvată decît prin lichidarea totală a regimului colonial care domnește acolo, și acordarea independenței și a ptului la autodeterminare pentru poporul angolez. Nici un fel de război, de manevră sau trucuri, care recurg guvernul portughez pot împiedica prăbușirea colonialismului. Guvernul portughez va trebui să se supună rezoluțiilor Adunării Generale a O.N.U. și Consiliului de Securitate și să acorde neizbit independență acestei colo. Dificultățile principale în rezoluția problemei Angolei sînt create numai de guvernul portughez patitudinea sa, și de amicii Portugaliei grupajii în blocul militar N.O., prin sprijinul masiv pe careștia îl acordă în mod neprecupețit colonialiștilor portughezi.

Guvernul R. P. Romine se pronunță în mod hotărît pentru lichidarea definitivă a sistemului colonial sub toate formele și manifestările sale. El sprijină fără rezerve prevederile rezoluției O.N.U. aprobate de cea de-a XV-a sesiune și în spiritul acestei rezoluții orice măsură constructivă care să ducă la acordarea independenței tuturor țărilor coloniale. El condamnă măsurile represive și atrocitățile guvernului portughez împotriva poporului din Angola și își exprimă simpatia față de lupta eroică pe care o duce poporul angolez pentru independența sa națională. Pe această linie delegația romină susține proiectul de rezoluție prezentat de delegațiile Bulgariei și Poloniei și orice proiect de rezoluție care, în spiritul declarației privind acordarea independenței tuturor țărilor și popoarelor coloniale, condamnă războiul de exterminare și atrocitățile guvernului portughez împotriva populației angoleze, care încetarea ajutorarelor și a livrării de arme pentru colonialiștii portughezi, prevede măsuri efective destinate lichidării complete a regimului colonialist din Angola și acordarea independenței și a dreptului de autodeterminare pentru poporul angolez.

În ședința de după-amiază a luat cuvîntul Stevenson, delegatul S.U.A. Recunoscînd în vorbe dreptul poporului Angolei la autodeterminare, delegatul american a chemat de fapt O.N.U. să-i acorde dictatorialul portughez Salazar, dreptul de a dispune de soarta Angolei.

O.N.U. trebuie să ia toate măsurile pentru a răspunde la provocarea Portugaliei care, cu ajutorul N.A.T.O., continuă războiul colonial din Angola, a declarat delegatul indian, Jha. Trebuie lichidat colonialismul portughez din Angola.

Au mai luat cuvîntul reprezentanții Nepalului, Albaniei, statului Sierra-Leone și Etiopiei.

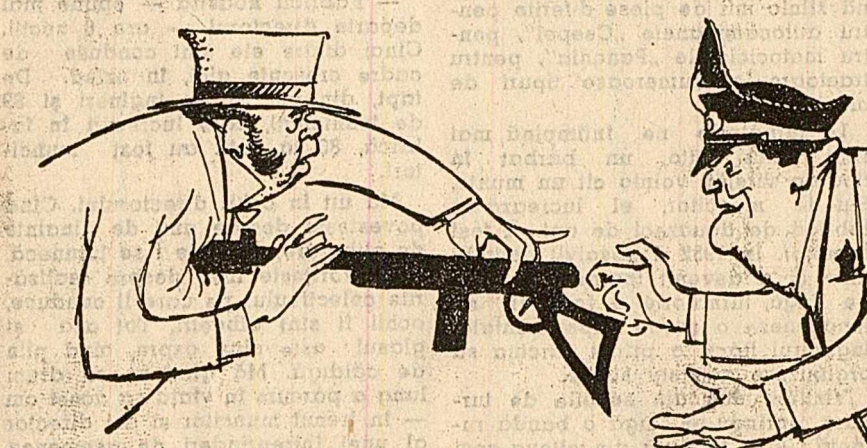
LA ÎNHIDEREA edificier STARE DASEDIU ÎN GUATEMALA

GUATEMALA CITY (Agerpres). — După cum s-a mai aș, la 25 ianuarie guvernul guatelez a decretat starea de asediu nreaga țară. Potrivit agenției Ased Press au fost înarșite intrări a fost suspendată activitatea celor politice, a fost interzisă circulația orele 9 seara și 5 dimineața, autorităților militare le-au fost conșute excepționale pentru a storce fel de manifestație antiguvernamentală.

Agencia France Presunță că aceste măsuri excepționale au fost introduse sub pretextul sării de că-

tre doi necunoscuți a șefului poliției secrete, Ranullo Gonzales. În realitate, după cum recunoaște și agenția americană Associated Press, starea de asediu a fost decretată pentru a preveni demonstrația studenților guatemalteci în sprijinul Cubei, care trebuia să aibă loc în după-amiaza zilei de 25 ianuarie.

Starea de asediu decretată de guvern dă mină liberă armatei și poliției pentru a înăbuși orice manifestație de solidaritate cu Cuba și pentru a eresia orice persoană bănuită de simpatizii cu revoluția cubană.

Puteți proba, herr Strauss — marfa noastră nu-și greșește (într-o desen de EUGEN TARU)